

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האישה
תלה"מ 13939-12-17 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

האיש/האב ת.ז. 055315451
ע"י ב"כ עו"ד מורן גוהר

התובע/נתבע:

נגד

האישה/האם ת.ז. 057831372
ע"י ב"כ עו"ד אירית רייכמן

הנתבעת/תובעת:

פסק דין

1 פסק דין זה עניינו הכרעה בשתי תביעות שהוגשו על ידי הצדדים :
2 תה"ס 64275-09-17 – תביעת התובע (להלן: "האיש" או "האב") לביטול סעיפים בהסכם
3 הגירושין של הצדדים (להלן: "התביעה לביטול סעיפים בהסכם הגירושין").
4 תלה"מ 13939-12-17 – תביעת התובעת (להלן: "האישה" או "האם") לקביעת מזונות הבן
5 הקטין (להלן: "תביעת המזונות").
6
7
8
9

א. רקע עובדתי והליכים משפטיים בין הצדדים

10 הצדדים בני זוג לשעבר. הם נישאו ביום 15.3.1984.
11
12 לצדדים 3 ילדים משותפים. 2 בנים בגירים. בן צעיר, בן 10, ---, יליד 15.9.2009 (להלן: "הבן"
13 או "הקטין").
14
15
16 בחודש 12/2015 הוגשו על ידי האישה 3 תביעות לבית המשפט: מזונות, משמורת ותביעה
17 רכושית (תמ"ש 44340-12-15, תמ"ש 44289-12-15 ותמ"ש 44307-12-15 בהתאמה). במסגרת
18 הליכים אלה פנו הצדדים לגישור בפני המגשרת עו"ד שרון ענבר. שני הצדדים היו מיוצגים
19
20
21 כלל אורך הליך הגישור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

5. **ביום 30.6.16 נחתם בין הצדדים הסכם גירושין כולל אשר אושר וניתן לו תוקף של פסק דין ביום 3.7.16 (להלן: "הסכם הגירושין" או "ההסכם").** אישור ההסכם היה בנוכחות הצדדים, באי כוחם והמגשרת. לאחר מכן כל התביעות שנפתחו בבית המשפט נסגרו.
6. **בהסכם הגירושין נקבע כי הבן יהיה במשמורת משותפת של ההורים וזמני השהות שנקבעו היו שיווניים.** במסגרת ההסכם נקבע כי האב ישא במזונות הקטין בסך של 2,000 ₪ לחודש, כולל הוצאות מדור ואחזקתו, הוצאות ביגוד והנעלה, והוצאות חינוכיות חריגות (לרבות מועדוניות, חוגים ושיעורי עזר). בכל הנוגע להוצאות רפואיות נקבע כי האם תישא בהוצאות עבור ביטוח קופת חולים כללית ונקבעו הוצאות רפואיות חריגות אשר ישולמו בחלקים שווים. כך גם נקבע כי הוצאות עבור אירועים מיוחדים כמו ימי הולדת, בר מצווה, רישיון נהיגה ועוד ישולמו בחלקים שווים על ידי ההורים.
7. עוד נקבע במסגרת הסכם הגירושין כי האיש ישלם לאשה סך של 2,000 ₪ לחודש עבור נכסי קריירה, עד הגיע הקטין לגיל 18 או עד לגיוסו לצבא, לפי המאוחר מהשניים. כמו כן הוסף בסעיף 44 להסכם הגירושין כי תשלום נכסי הקריירה יתווסף לתשלום המזונות והוגדר יחדיו "התשלום הכולל".
8. **בסך הכל ישלם האב לידי האם 4,000 ₪ כל חודש עבור מזונות הקטין ועבור נכסי הקריירה.**
9. כמו כן הצדדים הגיעו להסכמות מפורטות **בהסכם הגירושין** בכל הנוגע לחלוקת הרכוש בארץ ובחו"ל. להסכם הגירושין צורפה טבלת איזון מפורטת של רכוש הצדדים לרבות ציון שווי כספי של כל רכיב ורכיב וכן שמאוויות של נכסי המקרקעין שנערכו לצורך ההסכם.
10. באותו היום בו ניתן תוקף של פסק דין להסכם הגירושין, נחתמו פסיקתאות המורות על העברת זכויות על שמה של האשה וכן בוטלו העיקולים שהוטלו על חשבונותיו של האיש (ראו: החלטות מיום 3.7.16).
11. **ביום 28.7.2016, בסמוך לאישור הסכם הגירושין, הצדדים התגרשו.**
12. הצדדים פעלו על פי ההסכם ויישמו את האמור בו במשך כשנה. הם פעלו לקבלת חוות דעת אקטואר, העבירו את הרישום של פריטי הרכוש השונים לרבות העברת מלוא מניות חברת "----" על שמו של האיש ואת מלוא הזכויות במגרש ב---- על שמו של האיש, בהתאם להסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

13. **ביום 26.4.17** פנו הצדדים בשנית לבימ"ש במסגרת התביעה הרכושית הקודמת (תמ"ש 15-12-44307) וביקשו במשותף כי תחתם פסיקתא בהתאם לחוות דעת האקטואר ובהתאם לחוק חלוקת חיסכון פנסיוני. גם בפניה זו היו הצדדים מיוצגים. בו ביום נחתמו הפסיקות.
14. **ביום 18.7.17** הגיש האיש בקשה ליישוב סכסוך (י"ס 17-07-41229).
15. **ביום 20.9.17** אושרו הסכמות זמניות של הצדדים ביח"ס ותיק יישוב הסכסוך נסגר. בשאר הנושאים ציינו הצדדים כי הם חפצים כי הם יידונו בבימ"ש בהליך משפטי. הצדדים הסכימו זמנית כי המשמורת על הבן עוברת לאם, כי האב יראה את הקטין מדי יום שלישי ממסגרת ביה"ס ועד למחרת היום לביה"ס. עוד נקבע כי בחגי תשרי וחול המועד ישהה הבן אצל האם בלבד.
16. **ביום 28.9.17** הגיש האיש 3 תביעות:
- תלה"מ 17-09-64235** - תביעה להעברת משמורת הבן לידי האם ולקביעת זמני שהות עימו.
- תלה"מ 17-09-64275** - התביעה לביטול סעיפים בהסכם הגירושין.
- תלה"מ 17-09-64259** - תביעה לבחינה ופסיקת מזונות קטין בשמו של הקטין. בהמשך בהתאם להחלטה מיום 13.2.18 הוריתי על סגירתו של התיק למען יעילות הדיון ומניעת כפל תביעות לאור הגשת תביעת האישה לקביעת מזונות הקטין אשר הוגשה ביום 7.12.17 (תלה"מ 17-12-13939).
17. **ביום 13.2.18** ניתן פסק הדין בתביעת המשמורת שהגיש האב (תלה"מ 17-09-64235). לאחר דיון ארוך במעמד הצדדים נקבע כי משמורתו של הקטין תהיה אצל האם והאב יראה את הקטין פעם בשבועיים באמצע השבוע ביום ג' בין השעות מתום המסגרת החינוכית של הקטין ועד השעה 20:00, עת יחזירו האב לביתה של האם (להלן: "**פסק הדין למשמורת**"). מעבר לכך סירב האב להרחבת זמני השהות, כמובא בפסק הדין: "**בדיון שהתקיים בפני ביום 24.1.18 שב התובע על הטענות שנטענו בכתב התביעה וכן השיב לשאלות ביהמ"ש כי הוא סבור שטובת הקטין הינה לראותו פעם בשבועיים למשך שלוש שעות, וכן כי בניגוד לדיווחי המסגרת החינוכית, לטעמו הקטין שמח ומאושר ולא חווה קשיים או מצוקה בחייו (ראו: פרוטוקול מיום 24.1.18 עמ' 2 שורות 33-27 ועמ' 3 שורות 8-5)... בדיקת בית המשפט עם האב האם היה רוצה לראות את הקטין בסופי שבוע או בימים אחרים נוספים או בתדירות רבה יותר, נענתה כי האב סבור כי זו טובתו של הקטין וכי הוא אב מעורב ושותף מאוד בחייו של הבן.**"

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

18. **ביום 13.2.18** נפסקו על ידי **מזונות זמניים לקטין**. במסגרת החלטה זו הועמדה הכנסתה החודשית הממוצעת של האם בסך 5,900 ₪ לחודש, והכנסתו הממוצעת של האב הועמד בסך 15,400 ₪ (יצויין כי סכום זה הינו לאחר תשלום האב סך של 2,000 ₪ לאם עבור נכסי קריירה). לאור פערי ההכנסות בין הצדדים נקבע כי על ההורים לשאת בהוצאות הקטין ביחס של האב 72%, האם 28%. צרכי הקטין הועמדו בסך של 4,800 ₪. על כן, נקבע כי **האב יישא במזונות הזמניים של הקטין בסך של 3,456 ₪ לחודש**. כמו כן הוריתי כי הצדדים יישאו בחלקים שווים במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטין, לרבות טיפולי שיניים ואורתודנט.

19. בקשת רשות ערעור שהגיש האיש על ההחלטה למזונות זמניים (רמ"ש 18-03-1075) נדחתה ביום 24.4.2018.

20. בהליכים הנוכחיים התקיים דיון קד"מ ודיון הוכחות אחד. הוגשו סיכומים בכתב ובהתאם לכך ניתן כעת פסק הדין.

א. תה"ס 17-09-64275 - פסק דין בתביעה לביטול סעיפים בהסכם הגירושין

21. במסגרת תביעה זו עותר האיש כי בימ"ש יצהיר כי 4 מסעיפי הסכם הגירושין בטלים. האיש עותר לביטולם של סעיף 43 (בטעות סופר נרשם בכתבי האב כסעיף 57), סעיף 49, סעיף 50 וסעיף 53 (ב) (ג) (בטעות סופר נרשם בכתבי האב כסעיף 53) (ב) (ג) (ד).

1. טענות הצדדים

תמצית טענות האיש

22. **האיש טוען כי יש להורות על ביטול 4 מסעיפי הסכם הגירושין בגין עילות עושק וכפייה**, בגין כך שתנאי ההסכם הינם גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל ומנוגדים לעקרון השוויון, ומאחר והוראות ההסכם נוגדות את תקנת הציבור. לטענתו: "הנתבעת ניצלה את מצוקתו וכפתה עליו לחתום על הסכם גירושין, בתנאים מקפחים, תוך כוונה להוצאת כספים הימנו אשר הלה לא היה חותם עליו בתנאים אחרים". כן טוען האיש כי ההסכם נחתם: "תחת מצג שווא והטעיית התובע", ועל כן יש להורות על ביטול סעיפים בהסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

23. **האיש** טוען כי מצוקתו הייתה עקב כך שהאישה הטילה עיקולים על חשבונותיו, הפגיעה אותו בבקשתה לפירוק המשפחה והרחיקה אותו מילדיו. לטענתו, האישה התנתה את הסכמתה לביטול העיקולים בתמורה לתשלום חודשי לידיה כמבוקש בתביעה שהגישה.

24. **האיש** טוען כי הוראות ההסכם אינן סבירות וכי: "עיון בהסכם מגלה בבירור כי עסקינן בהסכם אשר כולו מלמד על עושק וקיפוח... הסכם הגירושין שנערך, רובו ככולו, לטובת הנתבעת בלבד, טובע בויתורים מפליגים על כספו של התובע, ביטול זכותו להעניק מתנות שלא בהיבט המזונות הופכת לחובה... כמו גם קשירתו הכספית לנתבעת עד בגרותו של הקטין וכן סכום המזונות השערורייתי לקטין שעה שקבועה ומתקיימת משמורת משותפת מלאה" (ראו: סעיף 19 לכתב התביעה).

25. **האיש** טוען כי האישה הסתירה ממנו מידע מהותי בנוגע למצבה הכלכלי, ובפרט בנוגע לעבודתה אצל אביה.

26. **האיש** טוען כי הגיש את תביעתו לביטול הוראות ההסכם "מיד לאחר שמצבו הנפשי השתפר".

תמצית טענות האישה

27. **האישה** עותרת לדחיית התביעה על הסף. לטענתה, הסכם הגירושין הינו הסכם מקיף אשר הסדיר את מלוא המחלוקות בין הצדדים. ההסכם אושר בבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין לאחר משא ומתן ממושך של חצי שנה באמצעות באי כוח הצדדים והמגשרת אליה הלכו הצדדים, ואין מקום לבטל או לסטות מהוראות ההסכם כיום.

28. **האישה** טוענת כי תביעת האיש לביטול חלק מסעיפי ההסכם נגועה בחוסר תום לב, מנוגדת לעקרון סופיות הדיון ומהווה ניצול לרעה של הליכי משפט.

29. **האישה** טוענת כי האיש היה "במצב נפשי תקין" לאורך כל ההליכים וטענותיו בעניין זה הינן חסרות כל בסיס. האיש היה מיוצג לאורך כל הליך הגישור והיה פעיל לאורך הליכי המו"מ עד להיווצרות ההסכם.

30. **האישה** טוענת כי הוראות ההסכם הגירושין בוצעו והושלמו ולא ניתן להשיב את המצב לקדמותו.

31. **האישה** טוענת כי החיובים בהסכם שלובים זה בזה ולא ניתן לשנות ו/או לבטל סעיפים מסויימים מתוך מארג הסעיפים שהוסכמו על ידי הצדדים. לטענתה, הוראות ההסכם אינן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

חורגות מהמקובל - שני הצדדים עשו ויתורים וההסכמות נועדו לחפות על פערי ההשתכרות הגבוהים בין הצדדים "לאור העובדה כי בתום 32 שנות נישואין וגידול שלושה ילדים משותפים נוצרו בין הצדדים פערים משמעותיים בכושר ההשתכרות" (סעיף 46 לסיכומי האשה).

2. דיון והכרעה

32. לאחר בחינת טענות הצדדים, ראיותיהם ועדויותיהם, דין התביעה להידחות, מהנימוקים שיפורטו להלן.

33. פסיקת בתי המשפט קבעה לאורך השנים, כי הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין בבית המשפט דינו כחוזה ויש להוכיח התקיימות עילות ביטול חוזה. הנטל מוטל על כתפי מבקש הביטול:

"8. הסכם גירושין בין בעלי דין שקיבל תוקף של פסק דין כולל שני רכיבים. האחד החלק ההסכמי, החוזה בין הצדדים; והאחר השיפוטי, אשר נותן להסכם תוקף של פסק דין (זאת להבדיל מהסכם גירושין שרק אושר על ידי בית המשפט). הלכה היא שהמבקש לבטל הסכם גירושין שאושר ושניתן לו תוקף של פסק דין בשל פגם ברצון, נידרש לעמוד בנטל ראיה גבוה, זאת בשל אופיו הסופי וההסכמי של הסכם הגירושין בין הצדדים שקיבל תוקף של פסק דין, הצורך בהגנה על הציפיות הסבירות של בני הזוג, והקושי להשיב את המצב לקדמותו (ראו א' גריידי הסכם ממון וגירושין, אישור וביטול (תשס"ט-2009) עמודים 139-142 וההפניות שם) (להלן: גריידי, הסכם ממון).

9. בהתאם להלכה, לא בנקל תתקבלנה טענות שעניינן "פגם ברצון" כנגד פסק הדין המעניק תוקף של פסק דין להסכם גירושין, לאחר שבית המשפט התרשם ש"שני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר" (כב' השופט בך בע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו(3) 421, 428), ושוכנע כי הסכם הגירושין נעשה מתוך רצון חופשי, תוך שכל צד מבין את ההשלכות של אישור הסכם הממון [ראו כב' השופטת ארבל בבג"ץ 7947/06 קהלני נ' בית הדין הרבני הגדול (לא פורסם, 24.12.2006) פסקה 4]. וככלל, הפסיקה רואה בהסכם גירושין אשר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

כורך סוגיות ממוניות במקרה דנן, כהסכם שאינו ניתן להפרדה
לחלקים, שכן הסכם זה כולל התחייבויות שלובות זו בזו (ע"א
105/83 מנשה נ' מנשה, פ"ד לח(4) 635, 639-640).

10. יובהר כי הסכם גירושין אשר מסדיר את מכלול היחסים בין בני זוג אינו דומה לעסקת מכר שבה חוברו מספר חוזים יחד במסגרת אחת (בכפוף לכוונת הצדדים אם אכן ראו בחוזה ככזה הניתן להפרדה (ראו ד' פרידמן ונ' כהן חוזים (כרך ב') (עמודים 1117-1119)). והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהסכם גירושין הכורך וקושר עניינים שונים, אשר ההסכמות לגביהן הן תוצאה של פשרה, תוך הסתכלות הצדדים על ההסכם כמכלול, מבלי שכל נושא בהסכם הגירושין מוגדר כחוזה נפרד שניתן להפרידו [ראו למשל בדברי כב' השופטת שטופמן בע"מ (ת"א) 1191/02 א' נ' ח' נ' (לא פורסם, 25.12.2003)].

כך אין לנתק בין ההסכמות בענייני הילדים ומזונותיהם לנושאים הרכשיים. " (ההדגשות בקו – הוספו)

ראו: עמ"ש 11337-06-10 פלוני נ' פלונית, סעיפים 8-10 לפסק דינו של כב' השי שנלר (29.4.12).

11. כאמור לעיל, הצדדים חתמו על הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 3.7.16. במסגרת ההסכם הסדירו הצדדים את מכלול העניינים הכרוכים וקשורים בפרידתם, לרבות משמורת הקטין ומזונותיו וענייניהם הרכשיים.

12. הסכם הגירושין הינו ארוך ומפורט ומונה 17 עמודים ועוד 6 עמודי נספחים.

13. האיש עותר לביטולם של 4 סעיפים בלבד מתוך הסכם הגירושין (הכולל 133 סעיפים סה"כ), ולא לביטולו של ההסכם כולו.

14. האב עותר לביטולם של הסעיפים הבאים:

- ביטול העברת קצבת הקטין מהמל"ל לחשבון משותף של שני הצדדים.
- ביטול חיוב האב בהפקדת 250 ₪ לתוכנית חיסכון לילד מידי חודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 ביטול חיובו של האב בתשלומים מסויימים אשר הצדדים קבעו כי האב יישא בהם אם יקבל
- 2 הטבה ממקום עבודתו (ואם לא יקבל האב הטבה עבורם, הצדדים ישאו בהוצאות בחלקים
- 3 שווים).
- 4 ביטול הסכמת הצדדים כי האיש יישא בתשלום חודשי בסך 2,000 ₪ לידי האשה, מעבר
- 5 לתשלום המזונות, בגין נכסי קרירה.

15. סעיפים אלו יפורטו וייבחנו אחד אחד בהמשך אולם תחילה יש לבחון את הנסיבות
שהתקיימו סביב חתימת הסכם הגירושין מאחר והן נדרשות לצורך בחינת הפגמים ברצון
להם טוען האיש בהסכמתו לסעיפים אלה.

א. נסיבות עריכת הסכם הגירושין

16. טענתו המרכזית של האיש הינה כי סעיפי ההסכם אותם הוא עותר לבטל הם סעיפים
מקפחים, בלתי סבירים, נוגדים את תקנת הציבור ולא שוויוניים (ראו למשל: סעיף ג.6. לכתב
התביעה – המראה מקום עוסק רק בעקרון השוויון). האיש טוען כי הוא חתם על הסכם
הגירושין תחת עושה וכפייה בשעת מצוקה בהתייחס רק לסעיפים הללו.

17. האשה טוענת כי נסיבות עריכת הסכם הגירושין שומטות את הקרקע מטענותיו של האיש.
לטענתה, עריכת ההסכם הייתה במהלך הליך גישור ארוך בו שני הצדדים היו פעילים ולקחו
חלק במו"מ. שני הצדדים היו מיוצגים לכל אורך הליך הגישור ובהליכים בבית המשפט.

18. יש לזכור כי נקודת הפתיחה להליך הגישור וההגעה להסכם הייתה אך ורק לאחר שהוגשו
תביעות לרבות סעדים זמניים על ידי האשה. נקודת פתיחה זו מהותית להבנת התמונה
המלאה, מאחר ובעת הפנייה להליך הגישור האיש ידע מה הסעדים שהאשה מבקשת, לרבות
לגבי פערי ההשתכרות ביניהם.

19. בדיון לאישור הסכם הגירושין ביום 3.7.2016 נכחו הצדדים, באי כוחם והמגשרת. בנוכחות
הצדדים וב"כ, המגשרת ציינה ארוכות בפני בית המשפט את הדברים הבאים לגבי ההסכם,
אשר מפאת חשיבותם מובאים במלואם. מדברים אלה עולה כי הסכם הגירושין נוצר לאחר
חשיבה מרובה, מאומצת ומשותפת של הצדדים:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

"המגשרת עו"ד ענבר שרון:

זה תהליך גישור שבא בעקבות החלטת ביהמ"ש מיום 13.3.16, פגישה ראשונה נערכה ביום 20.3.16 ופגישה שנייה ביום חמישי ב- 30.6.16. הגישור נערך בפגישות משותפות ונפרדות בליווי צמוד ובשיתוף פעולה מלא של עו"ד, התקבלו חו"ד של השמאי מר עובדיה לנכסים. צירפנו להסכם חלק מהאיוזים וקיצוזים בטבלאות ובמסמכים. חשוב לי לציין, שהיו עוד קיצוזים ואיוזים שונים ונוספים שלא מופיעים, כגון קיצוז פיצויים של האשה בסך 63,500 ₪, שכ"ט ראשוני שהאיש לקח בסך 28,000 ₪ וקופת גמל של האשה ועוד. אני מציינת זאת כדי להבהיר שזה היה איוזן כללי חלק נרשם וחלק אוזן ונתן את הסכום הסופי באיוזן. אבל הצדדים יודעים וברור להם והם מסכימים שמעבר להסכמות שמופיעות בהסכם אין טענות, אין דרישות סגרנו הכל.

הגענו לסכום גלובלי של כ- 200,000 ₪ ומהסכום הזה חילקנו שכך שהאיש משלם את המשכנתא, את ההלוואות ואת יתרת החובה החלק של האשה. לכן, מה שנותר לקבל האיש משלם להאשה סך של 50,000 ₪ 4 ימים לאחר סידור הגט והשיק מופקד אצלי. לשאלת ביהמ"ש, הקיצוז בסעיף 74 איננו מתייחס לתשלום המזונות ותשלום נכסי הקריירה שמופיעים בסעיפים קודמים. בהסכם היו הרבה תיקונים והרבה הערות.

המבקשים:

כל אחד מאתנו תיקן דברים לשביעות רצונו בהסכם. " (ההדגשות בקו – הוספו)
(ראו: תמ"ש 44307-12-15, פרוט' מיום 3.7.2016, עמ' 1).

20. ב"כ האשה תיארה את ההליך הגישור וההסכמות בהסכם הגישור במהלך קדם המשפט בתביעות הנוכחיות:

"בהמלצת ביהמ"ש הצדדים הופנו למגשרת המנוסה שרון ענבר שבחוכמה וברגישות הוליכה את הליך הגישור באינטנסיביות שנה. היו הרבה מאוד פגישות אצל המגשרת בנוכחות הצדדים ואף התובע נפגש באופן אישי עם המגשרת מספר פעמים היא ניהלה איתו שיחות טלפון ארוכות והוא היה מעורב באופן ששלח מיילים למגשרת והיה בישיבות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

והעיר הערות לסעיפי ההסכם ואי אפשר לומר שהיה עושק וכפייה התובע
לקח חלק פעיל בהליך. לפני שנה וחצי היינו כאן אצל גבירתי בדיון
לאישור ההסכם וגם המגשרת הייתה והיא טרחה והגיעה לבית המשפט
והעידה שהיה הליך גישור ארוך וממצה והצדדים הגיעו להסכמות. בית
המשפט שאל את הצדדים האם הם מסכימים לכל הסעיפים והאם חתמו
על ההסכם מרצונם ובאופן חופשי והם השיבו בחיוב." (ראו: פרוט' מיום 24.1.18, עמ' 6, ש' 16-23).

21. האשה הגישה את תביעותיה בחודש 12/15 ובסמוך לכך החלו הצדדים בהליך הגישור. הליך
הגישור נמשך מספר חודשים ובסופו נחתם הסכם גירושין כולל וקיבל תוקף של פסק דין ביום
3.7.16. מיד בסמוך לאחר אישור ההסכם, החלו הצדדים ביישומם – בין היתר הצדדים
התגרשו בסמוך לאישור ההסכם ביום 28.7.16, חילקו את הרכוש בהתאם להסכם, פנו
לאקטואר, הגישו במשותף פסיקתאות לחתימה על פי חוק חלוקת חיסכון פנסיוני לחתימת
בית המשפט בחודש 4/2017. כשנה וחודשיים לאחר מכן, ביום 28.9.17 הגיש האיש את
תביעתו לביטול הוראות ההסכם.

22. שוכנעתי כי מדובר בהסכם שנחתם לאחר תהליך ארוך בסופו הגיעו הצדדים להסכמות
מפורטות ומושכלות שלובות זו בזו ובהן חלוקת רכוש מחושבת ומדוקדקת (תוך שירדו
לרזולוציות ברורות בחלוקת הרכוש), קביעה של משמורת משותפת ושוויונית לגבי הקטין וכן
ביצעו הצדדים התאמות לפערי השכר ביניהם – התאמות אשר באו לידי ביטוי בסכום
המזונות שנקבעו ובתשלום נכסי הקריירה.

23. הנטל על המבקש לבטל הסכם לאחר שהוגשו תביעות ולאחר שהיה הליך גישור ארוך של
מספר חודשים בו היו שני הצדדים מיוצגים הוא נטל רב. הנטל כאשר מבוקש לבטל מספר
סעיפים בלבד מתוך הסכמות כוללות ושלובות הינו רב אף יותר.

24. האיש לא התייחס ולא סתר את טענות האשה על נסיבות עריכת ההסכם: על כך שהיה מיוצג
בגישור, על כך שנעשה איזון מדוקדק ומפורט מהבחינה הרכושית לאחר קבלת חו"ד שמאיות
ולאחר מכן חו"ד אקטואר או לכך שהצהיר לא אחת באישור ההסכם ובהסכם עצמו כי
מדובר בהוראות שלובות, כי הדברים היו קשורים זה בזה ולעבודה כי ההסכם נחתם לאחר
חודשים של מו"מ ובמכלול נושאי הפרידה בין הצדדים. בחינת נסיבות עריכת ההסכם
והמו"מ שקדם לו חיונית להוכחת פגמים ברצון בשלהם מבקש האיש לבטל חלק מסעיפי
ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

25. האיש לא הוכיח כי במסגרת המשא ומתן הוסתרו ממנו במכוון פרטים רכושיים של האם.

26. על כן אני קובעת כי נסיבות עריכת ההסכם היו בהתאם לגרסתה של האשה, כמפורט לעיל, אשר לא נסתרה על ידי האיש. כעת יש לבחון את נוסחו של הסכם הגירושין בכללותו בטרם בחינת כל אחד מהסעיפים להן עותר האיש לביטול.

ב. נוסחו של הסכם הגירושין

27. מנוסחו של הסכם הגירושין שאושר עולה כי הצדדים ציינו מספר רב של פעמים כי ההסכם הוא הסכם כולל ונערך בו איזון כולל של כל רכושם.

28. עקרונות ההסכם צוינו במבוא להסכם הגירושין: "והואיל והאשה הגישה תביעה רכושית, תביעת משמורת ותביעת מזונות לביהמ"ש בתל אביב [...] והואיל ובמסגרת הסכם זה מבקשים הצדדים להסדיר את כל הנושאים הכרוכים בגירושין, לרבות משמורת, חלוקת הזמנים עם הקטין, מזונות ומדור הקטין וענייני רכוש והכל כאמור בהסכם זה; והואיל והסכם זה נערך לאחר הליך גישור בפני עורכת הדין שרון ענבר וכל ההסכמות, ההצהרות וההתחייבויות נשוא הסכם זה נעשו על דעת שני בני הזוג;" (ההדגשות בקו – הוספו).

29. מעקרונות אלו שהובאו במבוא להסכם ניתן להבין את התמונה הכללית שסבבה את חתימת הסכם הגירושין – תחילה הגישה האשה את תביעותיה לבית המשפט. טענותיה של האשה היו ידועות והונחו "על השולחן" בטרם התחיל הליך הגישור. מתוך נקודת מוצא זו החלו הצדדים בהליך גישור, מעמיק ועל דעת שני הצדדים אשר בסופו הגיעו להסדר כולל אשר נועד להסדיר את כל המחלוקות אשר קיבל תוקף של פסק דין.

30. בסעיף 62 להסכם הגירושין, הדגישו הצדדים כי ההוראות הרכושיות שלובות זו בזו ומבוצעות יחדיו: "מוסכם על הצדדים כי חלוקת הרכוש והכספים באיזון המשאבים בין הצדדים שלובים זה בזה ומבוצעים בכפוף האחד לשני. למען הסר ספק ולשם המחשה, מובהר כי האשה תישאר הבעלים הבלעדיים בדירה ב-... ומחצית כספי הפנסיה בקג"מ, בכפוף לקבלת המגרש ב-... לידי הבעל ויתרת התמורה מהדירה ב-... ויתרת הכספים והרכוש מכל מין וסוג שהוא כמפורט בטבלה." (ההדגשות בקו – הוספו).

31. גם בסופו של ההסכם הצהירו הצדדים שורה של הצהרות המבהירות כי ההסכם סופי וממצה את כל המחלוקות ביניהם, כי ההסכמות שלובות זו בזו וניתנו בלא כל כפיה או לחץ: סעיף 132 – "מוצהר ומוסכם כי כל החיובים בהסכם זה שלובים זה בזה".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

סעיף 133 – "בני הזוג מצהירים כי הסכם זה נערך כאשר כל ההסכמות, ההצהרות וההתחייבויות נשוא הסכם זה, נעשו על דעת שניהם. וכי הסכם זה נעשה מרצונם הטוב והחופשי ללא כפייה וללא כל לחץ ולאחר שקראו את תוכנו והבינו את משמעותו ותוצאותיו וכי הם מוותרים בזאת על כל טענה בדבר העדר יצוג ו/או העדר מידע ו/או כל טענה אחרת שיש בה כדי לפגוע בתוקפו המלא ו/או בסופיותו של הסכם זה."

32. בעת אישור ההסכם המגשרת עצמה ציינה כי: "הצדדים יודעים וברור להם והם מסכימים שמעבר להסכמות שמופיעות בהסכם אין טענות, אין דרישות סגרנו הכל." (ראו: פרוט' אישור ההסכם מיום 3.7.16, עמ' 1, ש' 20-21) (ההדגשות בקו – הוספו).

33. טענתו המרכזית של האיש כי האישה הסתירה בזדון ובאופן מכוון את מצבה הכלכלי האמיתי במהלך המו"מ, לא רק שלא הוכחה אלא שנסתרה. כל אחד מהצדדים היה מיוצג על ידי עו"ד מטעמו בעת המו"מ. הוכח כי בין הצדדים הוחלפו טיוטות להסכם הגירושין והצדדים ביצעו בו שינויים לשביעות רצונם.

34. יתרה מכך, הצדדים עצמם נתנו דעתם בסעיף 61 להסכם הגירושין למצב בו יתגלה כי אחד הצדדים הסתיר מידע: "הצדדים הצהירו, ושיקפו באופן גלוי ומלא בתצהירים האחד בפני השני את כלל הנכסים והכספים שברשותם. היה ויתגלה כי צד אחד הסתיר כספים ו/או רכוש, יחלקו הצדדים את הנכסים ו/או הכספים שיתגלו באופן שהצד שהסתיר את הרכוש יקבל לידיו 30% והצד השני 70%."

35. גם אם היה האיש מוכיח כי האישה הסתירה ממנו רכוש, הסעד אינו בביטול הוראות ההסכם, אלא האיש היה מקבל את חלקו בהתאם להוראות סעיף 61 כפי שהצדדים עצמם הסכימו.

36. האיש אשר טוען כי הוסתר ממנו רכוש אינו עותר להפעלת סעיף 61 להסכם הגירושין, ולמעשה כלל לא ציין את קיומו של הסעיף.

37. אף אם הייתי נכונה לקבל את גרסתו של האיש כי האישה הסתירה ממנו רכוש במהלך המו"מ לאישור ההסכם, עדין עולה השאלה אשר לא קיבלה מענה מספק מהאיש – מדוע לא פעל בזמן אמת לבירור מלוא הפרטים בעת הליכי המו"מ. התרשמתי כי הצדדים ניהלו את המו"מ מתוך בירור וחקר המצב העובדתי לאשורו, כפי שקיבל ביטוי בין היתר בכך שהצדדים פעלו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 להוצאת חוות דעת אקטואר ושמאי בטרם הגיעו להסכמות בנוגע לרכוש. התרשמתי כי לא
2 היה מדובר בהליך הגישור חפז אלא הליך אשר התבסס על מחקר מעמיק ומפורט.

3
4 38. גם מעיון בכתבי התביעה שהאישה הגישה כנגד האיש בטרם החל הליך הגישור אל מול
5 ההסכם הסופי שנחתם בין הצדדים ניתן לראות את התפתחות ההסכמות. מהראיות עולה כי
6 במסגרת המו"מ היה ויתור מושכל של האישה וכן של האיש. הסכם הגירושין הוא תוצאה של
7 פשרה שבה כל צד לקח על עצמו גם חובות והתחייבויות, חלקן רכושיות וחלקן קשורות
8 לקטין.

9
10 39. אין מדובר בהסכם חד צדדי לטובת האישה. דרישותיה של האישה היו ידועות לשני הצדדים
11 מאחר ובטרם הליך הגישור הוגשו תביעותיה של האישה. דווקא רצונותיו המוקדמים של
12 האיש לא היו ידועים לאישה אולם התבררו במהלך הליך הגישור עצמו.

13
14 40. יתרה מכך, חיזוק חיצוני לכך שהמצב הכלכלי של שני הצדדים דובר במו"מ והיה נקודה
15 מרכזית בהליך הגישור וכי ההסכמות בהסכם הגירושין היה מדובר בהחלטה מושכלת עולה
16 מנוסחו הסופי של הסכם הגירושין ובו פירוט של רכוש הצדדים. בהסכם אין רק סעיפי איזון
17 כלליים אלא טבלת איזון מפורטת מה הוא רכוש הצדדים והאיזון ביניהם.

18
19
20
21
22 41. אם האישה הסתירה מידע מהותי וההסכם הגירושין נחתם בתנאים כה קיצוניים כפי שעותר
23 להן האב, כיצד אין לאיש מחלוקת בכל הנוגע לבית המשותף שהועבר אל האישה? כיצד אינו
24 עותר לביטול העברות כספים וקופות גמל שביצע אל האישה? מדוע אינו עותר לכך שיש לבחון
25 האם יש מקום להעביר לאישה חלק מהחברה שהועברה במלואו על שמו של האיש, כאשר על
26 פי דין לאישה זכות במחצית החברה. עולה תחושה כי האיש בחר בתביעה בגין אילו סעיפים
27 להגיש תביעה לביטול ואילו לא. התנהלות זו מחלישה את טענותיו.

28
29 42. העולה מבחינת לשונו של ההסכם כי הייתה התייחסות ברורה להיות הוראות ההסכם
30 שלובות זו בזו והתקבלו על דעת שני הצדדים. נוסחו של ההסכם מפורט, מפורש ועסק בכל
31 הסוגיות הקשורות לפרידת הצדדים בפירוט רב ביותר וכל הסדר קיבל התייחסות נפרדת,
32 מפורשת וברורה.

33
34
35 ג. סעיפי הסכם הגירושין אותם מבקש האיש לבטל בתביעה הנוכחית

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

43. כעת יש לבחון את ארבעת הסעיפים אשר האיש עותר לביטולן. סעיפים 49, 50 ו-53 עוסקים בהוצאות נלוות למזונות הקטין ויבחנו כמכלול ואילו סעיף 43 העוסק בחיוב האיש בתשלום נכסי קריירה לאישה והוא יבחן בנפרד.

תביעת האיש לביטול סעיף 43 להסכם הגירושין

44. סעיף 43 להסכם הגירושין קובע את חיובו של האיש בתשלום עבור נכסי קריירה של 2,000 ₪ לחודש (יצוין כי ישנה טעות סופר בסיכומי האיש, ולא מדובר בסעיף 57): "בנוסף, יישלם האב לידי האם סך של 2,000 ₪ לחודש עבור נכסי קריירה".

45. בסעיף 46 להסכם הוסכם כי התשלום עבור נכסי קריירה יהיו עד הגיע הקטין לגיל 18 או עד לגיוסו לצבא, לפי המאוחר מהשניים. כמו כן הוסף בסעיף 44 להסכם הגירושין כי תשלום נכסי הקריירה יתווסף לתשלום המזונות והוגדר יחדיו "התשלום הכולל".

46. האיש טוען כי הסכים לחתום על סעיף נכסי קריירה לאחר שהוטעה על ידי האשה, אשר הסתירה מידע בנוגע למצבה הכלכלי. לטענתו, במצבה הכלכלי האמיתי של האשה אין מקום למתן נכסי קריירה. לטענתו, פוטנציאל השתכרותה של האשה גבוה מזה שהיא הצהירה עליו וגרסאותיה בנושא פוטנציאל השתכרותה היו לא מהימנות. על כן, האיש טוען כי יש להורות על ביטול הוראות הסעיף וחיובו.

47. האשה טוענת כי "כחלק ממארג כולל של הסכמות בהסכם הגירושין, הוסכם בין הצדדים כי האיש ישלם לאישה נכסי קריירה וזאת לאור העובדה כי בתום 32 שנות נישואין וגידול שלושה ילדים משותפים נוצרו בין הצדדים פערים משמעותיים בכושר ההשתכרות." (ראו: סעיף 46 לסיכומי האשה). לטענתה, בשל עקרון סופיות הדיון ו"מעשה בית דין" הצדדים מנועים מלשוב לבית המשפט ולדון בשנית בנושא זה.

48. האיש עובד בבנק --- מזה כ-30 שנה. האשה עובדת כיום כסייעת ---, בעלת הכשרה כמתווכת נדל"ן וקוסמטיקאית (אולם לא עוסקת בכך בפועל) (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 22, ש' 20-22). בין הצדדים מחלוקות בנוגע לפוטנציאל הכשרתה של האשה ועבודותיה במהלך השנים, אשר ידונו בהרחבה בתביעה להגדלת מזונות הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

49. **האשה** הוכיחה את הפער המשמעותי אשר היה קיים ועודנו קיים בין הצדדים ובעיקר כי פער זה היה חלק מהמו"מ שניהלו הצדדים והמחלוקת ביניהם בעת עריכת הסכם הגירושין. גובה השתכרותה והטענות בנושא ידונו במסגרת תביעת האם להגדלת מזונות הקטין, אולם שוכנעתי כי פערי ההשתכרות היו נושא שנדון ובורר בעת הגישור בין הצדדים.

50. שוכנעתי כי הסכמות הצדדים בהסכם הגירושין הגיוניות וסבירות בהתייחס לרקע המשפחתי ולנסיבות המשפחתיות הספציפיות של הצדדים. אינני מקבלת את טענות האיש כי הסכמות הצדדים נגועות בחוסר שוויון או בחוסר סבירות. הבסיס להסכמות בין הצדדים היו פערי ההשתכרות בין הצדדים, כפי שהניחה האשה בתביעותיה שקדמו להליך הגישור. את בחינת ההסכמות של הצדדים יש לבחון בהתייחס לאספקלריה המשפחתית שלהם. טענות האיש לגבי חוסר שוויון וחוסר סבירות צריכות לקבל משמעות בהתייחס למשפחה זו. בעניין זה האיש לא נימק באופן מספק מה הוא חוסר השוויון ומה הוא חוסר הסבירות במערכת היחסים בין הצדדים וכחלק ממכלול ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים בהסכם. האיש הסתפק בהעלאת טענות בעלמא, אך זה אינו מספיק בנסיבות עריכת הסכם זה.

51. בתביעה הרכושית שהגישה האשה ובעקבותיו החל הליך הגישור (תמ"ש 15-12-44307) היא דרשה התחשבנות לגבי פערי השתכרות, מוניטין וכיוצ"ב. ניתן לראות בסעיפים 84-91 לתביעה הקודמת פירוט הנוגע לסעדים מבוקשים לגבי פערי ההשתכרות בין הצדדים :

85". לאורך כל שנות הנישואין, במשך כ-32 שנים, התובעת התמקדה במרחב הביתי ודאגה למשפחה ולבית ואפשר לנתבע לעבוד ולפתח קריירה מפוארת בתחומו.

87. הנתבע הינו רואה חשבון במקצועו בעל תואר ראשון בחשבונאות מאוניברסיטת ---, עובד בתפקיד ניהול בכיר בבנק ---, בעל הכנסות גבוהות מאוד, אשר פרנסו את המשפחה לאורך כל שנות נישואי הצדדים.

88. כושר השתכרותו של הנתבע, ויכולתו לשמור על רמת חיים גבוהה מאוד, והכנסות בעתיד – הצטברו כולם בתקופת החיים המשותפת, והינם "נכס" אשר המאמץ, זמן העבודה שהושקע, ההשקעות, הכישורים – נעשו ע"י הצדדים.

91. אשר על כן מתבקש כבוד בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לידי התובעת את נכסי הקריירה שצבר הנתבע, הבאים לידי ביטוי בפערים גבוהים ומשמעותיים בכושר ובפוטנציאל ההשתכרות של הצדדים, באופן שאיזון המשאבים לא יעשה מחצה ומחצה בהתאם לסמכות בית המשפט לפי סעיף 8 לחוק יחסי ממון."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האישה
תלה"מ 13939-12-17 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

52. בסעיף 97 לתביעה הרכושית תבעה האישה במפורט:

**"פיצוי בגין איזון נכסי העתודה הכלכלית בין בני הזוג, לרבות מוניטין
מקצועי וכלכלי וכלות השכרות קיימת ועתידית: זאת בין ע"י קביעת
תשלום חד פעמי, בין ע"י קביעת חיוב בתשלומים עיתיים לידיה של
התובעת מדי חודש בחודשו, בין בחלוקת רכוש שלא בחלקים שווים
המוטה לטובת התובעת בהתאם לסעיף 8 לחוק יחסי ממון, ובין בכל דרך
אחרת שתראה כצודקת לביהמ"ש הנכבד."**

53. הגעת הצדדים להסכם ובו ההסכמה על תשלום 2,000 ₪ כנכסי קריירה הייתה לאחר שהוגשו
התביעות על ידי האישה בכל הנושאים לרבות בנושאים הרכשיים, דבר המדגיש כי האיש –
שהיה גם מיוצג – ידע בפני מה הוא עומד. עתירת האישה הייתה ידועה לו. אין מדובר בסעד
שהתבקש מאוחר יותר ולא נזכר בכתב התביעה.

54. התרשמתי כי ההתאמות שביצעו הצדדים לפיצוי על פערי השכר לא התקיימו באמצעות
חלוקת הרכוש – שם החלוקה הינה שוויונית בין הצדדים – כי אם בסכום נכסי הקריירה
שנקבע כתשלום קצוב.

55. לכך יש להוסיף כי להסכם הגירושין צורפה טבלת איזון מפורטת של רכוש הצדדים לרבות
ציון שווי כספי של כל רכב וכן שמאיות נכסי המקרקעין שנערכו לצורך ההסכם. עיון בטבלה
מוכיח כי מדובר בהסכם כולל אשר הוראותיו שלובות זו בזו. בנסיבות הללו שינוי האיזון
הרכושי באמצעות ביטול הסכם בודד הינו חריג שבחריגים. לא נמצא לכך בטיעוני האיש
נימוקים משכנעים דיים והוכחות עובדתיות מספקות מדוע אך ורק האיזון הרכושי בהתייחס
לכך צריך להתבטל ובשאר הנושאים ההסכמות ראויות.

56. לכך יש להוסיף כי מרבית מסעיפי ההסכם כבר בוצעו ויושמו על ידי הצדדים. קבלת תביעת
האיש תפר את האיזון שהצדדים ביצעו במסגרת ההסכם בכללותו וחלוקת הרכוש בפרט
(ראו: פרוט' מיום 24.1.18, עמ' 6, ש' 30 – עמ' 7, ש' 2). הגיונם של דברים הוא כי אם האישה
הייתה יודעת שההוראה על חיוב האיש בנכסי קריירה הייתה מבוטלת, היא הייתה דורשת
איזון משאבים באופן אחר מזו שהסכימו עליו הצדדים בהסכם הגירושין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

57. במצב דברים הפוך, בו האישה הייתה מתחרטת על הסכמות שנתנה, תביעתה הייתה נדחית גם. כך למשל, לו שווי החברה שקיבל האיש במסגרת ההסכם היה עולה כעת בהרבה או שהאיש היה משקיע את הכספים שקיבל במסגרת איזון המשאבים וזוכה כעת לתשואה גבוהה בהרבה – האם אז הייתה זכאית האישה לבטל את ההסכמות – התשובה לכך היא בשלילה. ובאותו האופן אם נכס המקרקעין שקיבלה האישה היה באופן בלתי צפוי משנה את ערכו מהותית האם למי מהצדדים הייתה יכולה להעלות טענה לביטול? גם כאן התשובה היא שלילית. באותו האופן אם האישה הייתה מבקשת לקבל את כל הסכום עבור נכסי הקריירה בתשלום אחד, גם אז טענתה לא הייתה מתקבלת לאור ההסכמות הברורות בין הצדדים בעניין אופן ביצוע התשלום.
58. כך גם הצדדים נתנו דעתם בסעיף 57 להסכם הגירושין לאירועים עתידיים כי יתכן ויקרו ונתנו דעתם מראש לכך שאירועים אלו לא ייחשבו כשינוי נסיבות: **"הצדדים מצהירים כי העובדה שהאישה תעבוד ותשתכר וכן העובדה שהאיש יצא לפנסיה מוקדמת, לא יהוו עילה לשינוי נסיבות בסכום המזונות ועילה להפחתת סכום המזונות."**
59. הסכם מפורט אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין דורש יותר מאשר התחרטות הצדדים אשר רואים לפתע את ההסכם עליו חתמו כהסכם לא הוגן או לא צודק.
60. האיש לא נתן הסבר מדוע בחר לעתור לביטול הסעיפים הספציפיים לגביהם הגיש את תביעתו, ולא לביטולם של סעיפים אחרים. התרשמתי כי האיש בחר את הסעיפים אשר אינם לרוחו.
61. התרשמתי מטענות הצדדים, היקף הטענות בעניין וחקירת הצדדים כי סעיף זה, חיוב האיש בתשלום נכסי קריירה, הינה הסיבה המרכזית של האיש בהגשת התביעה לביטול סעיפים בהסכם הגירושין.
62. לכל היותר ניתן לקבוע כי הדבר נכלל במסגרת "טעות בכדאיות העסקה" מצידו של האיש. למעשה משול הדבר לכך שאדם שחתם על הסכם מכר ובו נקוב סכום תשלום והוא מתחרט לאחר תקופה ומבקש כי כל ההסכם ישאר על כנו אך התמורה תופחת מאחר והדבר נראה לו הוגן יותר.
63. יודגש, תחושותיו של האיש לגיטימיות. ב"כ המלומדת של האיש שבה ומפנה וחוזרת ליסודות של צדק, שיוויון, הגינות וסבירות ומציינת כי התוצאה בהסכם אינה עולה עימם בקנה אחד. לכך יש לציין כי אין מדובר במצב שבו בית המשפט הכריע בטענות הצדדים אלא במצב בו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

הצדדים עצמם לקחו על עצמם את ההתחייבות המפורטת בהסכם. המושגים האובייקטיביים בהם נעשה שימוש והבקשה להחילם לגבי העקרונות שנקבעו בהסכם הינם בעיתיים. הפרשנות המבוקשת של מושגי עקרונות היסוד אליהם מפנה ב"כ האיש עלולה להביא לאי וודאות משפטית שאין לה מקום. על בית המשפט להכריע על פי הדין החל ולאור ההסכמות שעוגנו בהסכם ואושרו כפסק דין ולא על בסיס תחושת צדק או על פי דין כללי של הגינות וסבירות.

64. האיש קיבל החלטה מושכלת תוך מודעות מלאה למשמעות החלטתו וחתם על הסכם הגירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין. במצב זה מדוע אותו צדק צריך לשנות את המאזניים לטובתו ועוד לגבי סעיפים בודדים אותם בחר ולאין את זכויותיה של האישה. מדוע הסכמתו המפורשת והמושכלת והתנהגותו גם על פי ההסכם צריכות לסגת מפני זכויות האישה בטענה כי יש להחיל דווקא עקרונות כלליים של צדק. לעניין זה לא התקבל מענה ונימוק מספק על ידו.

65. ויודגש - דווקא אכיפה של נורמות הדורשות תום לב בין בני זוג מביאה לתוצאה צודקת שבה כל אחד מהצדדים נדרש לקיים את שהסכים והתחייב לו.

66. עם זאת יאמר ברורות: האיש לא הוכיח - והיה עליו להוכיח - כי קופח, נעשק, רומה או הוטעה בזדון על ידי האישה.

67. יודגש - אין בית המשפט בוחן מה הייתה התוצאה לו היה ניתן פסק דין לאחר הוכחות והבאת ראיות על ידי הצדדים. אין בית המשפט בוחן מה סביר יותר שהייתה תוצאת פסק הדין לו היה ניתן. לא אלו השיקולים שיש לבחון אותם בעת שמתבקש ביטול הסכם. הבחינה איננה מה בית המשפט היה מחליט אלא ההסכמות עליהם החליטו הצדדים עצמם והאם יש עילה לבטלן.

68. על כן אני דוחה את טענות האב לביטול סעיף 43 להסכם הגירושין.

תביעת האיש לביטול סעיפים 49, 50 ו-53(ב)(ג) להסכם הגירושין

69. סעיף 49 להסכם הגירושין קובע כי קצבת הקטין מהמל"ל תועבר לחשבון בנק שייפתח עבור חיסכון הקטין ועל שם ההורים: "קצבת הקטין המשולמת ע"י המוסד לביטוח לאומי תופקד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בכל חודש בתוכנית חיסכון בחשבון בנק אשר ייפתח, תוך 7 ימים מיום אישור ההסכם בבית המשפט על שם ההורים עם זכות חתימה משותפת להוצאת הכספים."

70. האיש עותר לביטול סעיף זה וטוען כי אין הגיון לכך שההורים יחלקו חשבון בנק יחד לאחר שהתגרשו זה מזה.

71. סעיף 50 להסכם הגירושין קובע כי האיש יפקיד סך של 250 ₪ מדי חודש בתוכנית חיסכון לקטין: "לקטין תוכנית חיסכון חשבון מספר ---, הבעל מפקיד סך של 250 ₪ בכל חודש. הבעל ימשיך להפקיד את הכספים. הוצאת הכספים תהא בחתימה משותפת של ההורים."

72. האיש טוען כי יש להורות על ביטול סעיף זה מאחר וזהו סעיף בלתי שוויוני ומקפח וכן שולל את זכות האיש לתת מתנה לקטין כפי רצונו.

73. סעיף 53 (ב)-(ג)-(ד) להסכם הגירושין קובע כי תשלומים מסוימים ישולמו על ידי ההורים בחלקים שווים לאחר הסכמה ותיאום מראש ובכתב: ימי הולדת, בר מצווה, רישיון נהיגה, משלחות ב"ס, פסיכומטרי וכו'. כמו כן, נקבע כי אם האיש יקבל הטבה ממקום עבודתו, הוא יישא בתשלום קייטנות ושכר אוניברסיטאי עבור הקטין ואם לא יקבל את ההטבות הצדדים יישאו בתשלום בחלקים שווים (יצוין כי ישנם רק ס' (ב) ו-(ג) בהסכם):

"ב. תשלומים נוספים המפורטים להלן ישולמו על ידי ההורים בחלקים שווים ביניהם, אך ורק בתיאום והסכמה מראש ובכתב, טרם ההוצאה: ימי הולדת (במידה וההורים חוגגים במשותף) בר מצווה (במידה והיא בנוכחות שני ההורים) ובהתאם למספר האורחים של כל הורה, רישיון נהיגה, משלחות מבית הספר (כגון פולין), רישיון נהיגה, הוצאות עבור קורס פסיכומטרי והמבחן, תשלום עבור שכר לימוד אוניברסיטאי. מוסכם כי היה ותשלום שכר הלימוד באוניברסיטה תתקבל כהטבה ממקום עבודתו של האב, האב יישלם עבור שכר הלימוד ותשלום ההפרש (אם יהיה), ישולם על ידי הצדדים באופן שווה.

ג. מוסכם ומוצהר כי האב יישלם עבור קייטנות ושכר לימוד אוניברסיטאי, זאת בכפוף לקבלת ההטבה ממקום עבודתו. מוסכם כי האב לא ידרוש מהאם מחצית החזר התשלומים המתקבלים על ידי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

מקום עבודתו. במידה וההטבה לא תתקבל ממקום עבודת האב, יחלקו
ההורים את התשלום באופן שווה."

74. האיש טוען כי הסעיף שולל ממנו את הזכות לתת מתנה וכן כי הסעיף אינו מידתי "ויכול
ויביא גם את הקטין לראות באב ככספומט בלבד – מצב שאינו ראוי" (ראו: סעיף 75 לכתב
התביעה).

75. האשה טוענת כי אין להורות על ביטול או שינוי בסעיפים אלו לאור כך שההסכם מהווה
הסכם כולל ואין מקום לסטות מההסכמות הצדדים בהסכם הגירושין, קל וחומר במצב הנוכחי
בו הקטין במשמורת האם ולאב נקבעו זמני שהות מינימליים. בכל הנוגע לסעיף 53 (ב)(ג)
האשה טוענת כי הטבות האיש במסגרת מקום עבודתו הן בשווי רב ונלקחו בחשבון במסגרת
ההסכמות הצדדים והאיש לא הוכיח התקיימות עילה כלשהי לביטולן.

76. החיוב המוטל על האב בסעיף 53 הינו במקרים בהם האב זכאי להטבה ממקום עבודתו עבור
הקטין. מדובר בהטבות ממקום עבודתו שהוא מקבל עבור הילדים. יתר החיובים בסעיף הינם
חיובים הדידתיים עבור הוצאות נוספות לקטין אשר הצדדים מחויבים בהן באופן שווה. כך
שהטענות של האיש לגבי חוסר השוויון הקיים בהוראות סעיף זה וטענותיו לקיפוח בעניין זה
אינן ברורות.

77. גם ההתנגדות של האיש לחלוק בהטבה ממקום העבודה לא ברורה ולא משכנעת מספיק –
שהרי האיש מקבל את ההטבה בעטיו של הצורך של הילדים. האב נושא בהוצאות המנויות
בסעיף 53, כמו תשלום עבור קייטנות ושכר לימוד, רק אם הוא מקבל את ההטבה ממקום
העבודה שלו (כך שרק אם הוא נהנה ומקבל כספים נוספים, מוטלת עליו החובה לשלם). במצב
דברים בו האיש לא יקבל את ההטבות, הוסכם על חלוקה שווה בין ההורים, קרי הוא אינו
מופלה לרעה מהאם.

78. לאחר בחינת טענות הצדדים, הסכם הגירושין ונסיבות עריכתו ובחינת הראיות שהוצגו
בפני, דין טענות האיש להידחות.

79. האיש לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע בחר דווקא סעיפים אלו ועתר לביטולם ולא עתר
לביטול ההסכם כולו. שוכנעתי כאמור כי מדובר בהסכם כולל ומקיף אשר מטרתו היה להביא
לסיומו של המחלוקות בין הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

80. האיש טוען כי: "רכיבי ההסכם מלמדים כי היה עדיף לתובע אילו הייתה ניתנת הכרעה שיפוטית בעניינם". זו אינה טענה שניתן לקבלה.
81. בעת הוראות בהסכמים, והסכמי גירושין בפרט, אין בית המשפט מחליט עבור הצדדים מה ההוראות הראויות שיש להסכים עליהם. כשם שאין בית המשפט קובע עבור הצדדים מה סכום המזונות הראוי והנכון לשלם במסגרת הסכם, כך אין בית המשפט מתערב בהחלטות הצדדים בכל הנוגע לחלוקת הרכוש, חלוקת הנשיאה בהוצאות הקטינים או בימים בהן הצדדים קובעים זמני שהות עם ילדיהם.
82. שעה שההסכם אושר ובית המשפט שוכנע כי הצדדים חתמו על ההסכם מרצון חופשי תוך שהבינו את משמעותו ותוצאותיו – אין בית המשפט מתערב בתוכן ההסכמות של הצדדים כדרך כלל (אלא אם מדובר בהסכמות הנוגדות את תקנת הציבור, לא מוסריות, לא חוקיות, אינן יכולות להיכלל בהסכם וכדומה). גם אם הסכומים שנקבעו גבוהים או נמוכים יותר מהסכום שהיה נקבע על ידי בית המשפט שעה שהיה מתנהל הליך משפטי. מטבע הדברים לכל צד יש שיקולים שונים בנושאים שעומדים על הפרק בעת פרידה וכל אחד מהצדדים עושה את שיקוליו הכלכליים והאחרים וכל אחד מהצדדים מגיע לפשרות בכל נושא ונושא.
83. הדברים נכונים ביתר שאת לאחר שהצדדים קיימו את ההסכם וביצעו אותו ויישמו את הוראותיו הרכושיות השונות.
84. עיון בהוראות הסכם הגירושין מוכיח זאת גם. ניכר מההוראות ההסכם כי כל צד עשה "ויתורים" וכל צד "הרוויח" מההוראות שונות. הסכם הגירושין מכיל בתוכו את האיזונים השונים בין טענות הצדדים וביטול חלק קטן מההסכם מפר את האיזון שנוצר על ידי הצדדים עצמם בהסכם.
85. מטבע הדברים ישנם מצבים בהם יש צורך לשנות סעיף מסויים, כדוגמת שינוי גובה מזונות או שינוי המשמורת כאשר מי מהצדדים מוכיח שינוי נסיבות מהותי, אולם מדובר בשינוי נקודתי להסכם והשאיפה היא לשמור על האיזון הקיים בהסכם ככל הניתן.
86. בכל הנוגע לטענות האיש כי הוראות ההסכם מונעות ממנו לתת מתנה – האיש טוען כי יש להורות על ביטול סעיף 49 ו-50 כי הן שוללות את זכותו של האיש לתת מתנה לקטין. האיש לא נימק טענתו זו כדבעי והתרשמתי כי טענה זו נטענה בעלמא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

87. העובדה שההורים התחייבו בהסכם הגירושין לדאוג להוצאות מסוימות, אין בכך כדי לשלול מההורה לתת מתנה כזו או אחרת לקטין. כך למשל, העובדה שסכום המזונות שנקבע בהסכם הגירושין כולל בתוכו תשלום עבור ביגוד או ציוד בית הספר, אין בכך למנוע מהאב לקנות לקטין פריט לבוש או ציוד בית ספר ככל שיחפוץ בכך. ההסכם נועד למנוע מצב בו צרכי הקטין "נופלים בין הכסאות" ומטיל את החיוב על אחד ההורים כדי לדאוג לטובת הקטין, ולא בכדי למנוע מההורה האחר להוסיף לרווחת הקטין ולקנות לו מתנות ככל שיחפוץ.
88. כמו כן, הסכומים אשר האב עותר לביטולם מכניסים את התביעה לפרופורציות הנכונות. הפקדת קצבת הילדים בחשבון משותף (להבדיל ובדגש מהפקדה לאם בלבד) או הפקדה של 250 ₪ לקופת חיסכון עבור הקטין אינה גורעת באיזושהו אופן מיכולתו של האב לתת מתנות לקטין.
89. יודגש, החיוב בסעיף 50 הינו המשך חיוב קיים של האב. הדבר מצויין מפורשות בסעיף, האב נהג כבר להפקיד לבנו 250 ₪ לקופת החיסכון והוראת ההסכם הינה כי "האב ימשיך להפקיד את הכספים".
90. כמו כן, סעיף 53 עוסק במהותו בחיובים הדיניים עבור הוצאות נוספות לקטין אשר הצדדים מחויבים בהן באופן שווה. החיוב על האב הינו במקרים בהם האב זכאי להטבה ממקום עבודתו עבור הקטין. אין מדובר במניעת זכותו של האב ליתן מתנה ואין הגבלה מבחינה כלכלית או מבחינת שיקול הדעת במתן המתנות. יצויין בהקשר זה כי האב לא ביצע הבחנה זו בין חיובים הודים לחיובים המוטלים עליו לאחר קבלת הנחה ממקום עבודתו, ולא פירט מדוע לשיטתו יש להטיל הוצאות אלו על האם באופן מלא.
91. עוד יצויין כי האיש מגדיר "כמתנה" הוצאות שהן מעבר למזונותיו ההכרחיים עבור הקטין (כך כעולה מסעיף 10(ד) לסיכומי האיש) אולם אין בידי לקבל טענה זו. הצדדים החליטו בהסכם הגירושין מהם הצרכים אשר לטעמם יש לוודא כי הקטין יקבל ואין לראות בהם "מתנה" רק מאחר והם אינם "צרכים הכרחיים". טענת האיש כי יש להותיר בידיו את הזכות להחליט על מתן הטבות אשר הינן מעבר למזונות ההכרחיים מדין "מתנה" משוללת הגיון ואין לה ביסוס בחקיקה או בפסיקה. יתרה מכך, לכל משפחה ולכל רמת חיים הסתכלות שונה זו מזו באשר למה מוגדר "מתנה" ומה מוגדר כצרכים, והצדדים נתנו דעתם לכך במסגרת הסכם הגירושין ובצורה מושכלת ומחושבת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

92. בכל הנוגע לטענת האיש כי אין הגיון כי לצדדים יהיה חשבון משותף ועל כן יש להורות על ביטול סעיף 49 להסכם, דין הטענה להידחות. אין מדובר בחשבון משותף לצורך התנהלות כלכלית משותפת אלא עבור שימוש ספציפי בקצבת הקטין מהמל"ל תוך שיתוף פעולה בין ההורים. שיתוף פעולה בין הורים שנפרדו זה מזה הינו דבר מבורך ומקובל מאוד בנסיבות המתאימות לכך. הדבר משקף את הלך הרוח שהיה בין הצדדים בעת חתימת הסכם הגירושין כי יפעלו יחדיו לטובת הקטין אשר היה במשמורת משותפת ושוויונית של ההורים ויש לשאוף להשבת הלך רוח זה לטובתו של הקטין. יתרה מכך, מנגנון זה מביא שקיפות להתנהלות הצדדים, דבר אשר היה מצופה מהאיש להיות זה שחפץ בכך. אין די בחרטה של האיש על מנת לבטל סעיף זה.

93. על כן אני דוחה טענות האיש ומותירה את סעיפים 43, 49, 50 ו-53(ב)(ג) על כנם.

94. כעת יש לבחון האם יש להורות על ביטול סעיפי ההסכם שביקש האיש לבטל בגין עילות הטעייה, עושק וכפייה.

ד. טענת ביטול סעיפי ההסכם בשל עילת הטעייה

95. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעייה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לענין זה, "הטעייה" - לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן."

96. האיש טוען כי חתם על הסכם הגירושין היא בשל "תכתיבי הכזב" של האשה אשר הציגה בפניו מצג לפיו אינה עובדת וללא כל מקור פרנסה ובשל כך חויב בנכסי קריירה.

97. יצוין כי האיש לא פירט את רכיבי העילה ולא הוכיח את התקיימות הרכיבים הנדרשים. רק בשל כך ניתן לדחות את הטענה מבלי לדון בה, אולם גם לגוף הטענה – דינה להידחות.

98. האיש לא הוכיח כי האשה הסתירה מפניו או הטעתה אותו באופן מכוון בנוגע למצבה הכלכלי וכושר עבודתה. האיש חי לצד האשה במשך כ-32 שנה, והיה מודע למצבה הכלכלי ולכך שלא פיתחה קריירה מסודרת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

99. יתרה מכך, עולה מחקירת האשה וכן מההליכים הקודמים כי האיש היה בקיא היטב בהתנהלות הכלכלית במשפחה ואחת הטענות של האשה דווקא הייתה כי המידע והשליטה במצב הכלכלי של המשפחה היו בידיו שלו (ולא בידיה): "אני לא עסקתי מעולם בכל ה-32 שנה שהייתי נשואה לא בענייני כספים. מעולם לא הוצאתי דף חשבון. מעולם לא היה לי כרטיס אשראי. הרבה שנים לא רשמת צ'קים. בכלל כל ענייני הבנק האיש עשה את הכל... כל מה שקשור לענייני בנקים אני רק עכשיו מתוודעת לזה. זה משהו שהוא חדש לי ומאוד מאוד קשה לי עם זה." (ראו: פרוט' מיום 4.3.19 עמ' 16, ש' 12-3)

100. בנוסף, סעיף 61 לסכם הגירושין שם נקבעה סנקציה לגבי הסרת רכוש מחדד את הנקודה שהפתרון להסתרה של רכוש ואי גילוי אינו בביטול ההסכם או סעיפים ממנו אלא סנקציה מפורשת ומושכלת שבחרו הצדדים במסגרת ההסכם והתייחסו לאפשרות זו במפורש, קרי חלוקת הרכוש שהוסתר 30-70%.

101. האיש אינו עותר בתביעתו כי הוא זכאי ל-70% מההכנסות שלטענתו הוסתר ממנו. הוא לא פירט עניין זה כלל ולא הצביע על רכוש מסויים שהוסתר ממנו ובאופן מכוון על ידי האשה. האשה גם לא נחקרה על עניין זה בחקירתה כלל.

102. האיש טען כי "לא התפתח מקצועית למעלה מ-20 שנה" וכי הוא "העמיד לרשות הנתבעת את כל הכלים ופתח בפניה את כל הדלתות לטובת פיתוח וקידום קריירה משלה". טענותיו אלו נטענו בעלמא וללא חיזוק ראיתי חיצוני לצדדים ומזמן אמת. העובדות מלמדות כי האיש הוא זה שהתפתח מקצועית במהלך שנות נישואי הצדדים ולא האשה. פערי ההשתכרות בין הצדדים הם רק סממן אחד לחלוקת האחריות בין הצדדים.

103. האיש הציג גירסה מיתממת בעניין מצבה הכלכלי של האשה בטרם פרידת הצדדים.

104. אין בידי לקבל את טענות האיש כי העובדה שהאשה הוציאה תעודות מקצועיות, ועוד בתמיכתו הכלכלית, יש בכך להראות כי האשם הוא באישה בכך שלא מימשה את פוטנציאל השתכרותה. דרוש יותר מהכשרה פורמאלית בכדי לפתח קריירה. יתרה מכך, טענה זו רק מראה עד כמה האיש היה מודע למצבה הכלכלי והתפתחותה המקצועית של האשה ואין בכך חיזוק לטענתו בדבר הסתרת רכוש על ידי האשה. ויודגש שוב – ההסתרה וההטעייה צריכות להתייחס למועד החתימה על ההסכם. בוודאי לא ניתן לבחון את תוצאת ההסכם – על פי הסכמות הצדדים – ולהצביע בשל כך כי מצבה של האשה הוטב או כי מצבו של האיש הורע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

105. הוכח כי התנהלות הצדדים בזמן אמת הייתה כי האיש היה אמון על פרנסת המשפחה והאשה הייתה אמונה על גידול הילדים וחיזוק הבית פנימה.

106. הגם שהאשה עבדה במהלך שנות הנישואין בזמנים כאלו ואחרים אין בכך כדי לעלות לכדי השקעה בבניית קריירה. האיש עובד מזה כ-30 שנה בבנק --- וכיום הינו עובד בתפקיד בכיר בבנק. האיש לא הראה ולא נימק כיצד במקביל אליו פיתחה האשה קריירה מקבילה.

107. כך גם טענותיו של האיש כי האשה הסתירה את תמיכת אביה והתפטרה כחלק מהכנת התשתית להליכים המשפטיים נטענה בלא כל ביסוס מספק. האיש צירף לנספח י' לסיכומיו את תצהיר אביה של האשה שניתן במסגרת הליך הגישור. תחילה יצויין כי תצהיר זה היה חסוי והיה אסור לאיש לצרפו. בתצהיר עצמו בכתוב בסעיף 3 כי הוא נרשם "כתצהיר חסוי במסגרת הליך גישור". אולם, אם אבחן את התצהיר לגופו הרי שהוא מוכיח הפוך ממה שאיש טוען ומפריך את טענותיו. מהתצהיר עולה כי האשה עבדה אצל אביה במשך 11 חודשים בשנת 2015 והשתכרה כ-4,825 ₪ לחודש. תצהיר זה מחזק את גרסתה של האשה – שהרי אם כך - המידע היה ידוע וגלוי בפני האיש במהלך הליך הגירושין ולא הוסתר ממנו. כמו כן, אין בעבודה במשך שנה אחת ובמשכורת זו (אשר נמוכה משמעותית ממשכורת האיש) בכדי להוכיח כי האשה הסתירה מידע.

108. ב"כ האיש המלומדת חקרה את האשה חקירה ארוכה וממושכת בנוגע לעבודתה אצל אביה (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 21, ש' 9-5). וגם לאחר זאת, לא עלה בידיו של האיש לערער את אמינותה של האשה בעניין זה. שוכנעתי כי עבודתה של האשה אצל אביה הייתה העסקה נקודתית ועצם העסקתה היה ידוע לאיש במהלך הליך הגישור ואין בכך מידע חדש (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, ימ' 10, ש' 16-9).

109. מאחר ומחומר הראיות לא עולה כי האשה הסתירה ורימתה את האיש, אין מדובר במצב של אי גילוי של עובדות אשר היה על האשה לגלותן לאיש טרם החתימה על ההסכם. האיש היה מודע למצבה הכלכלי של האשה ולדרישתה לפיצוי בגין פערי ההשתכרות ביניהם בעת חתימת הסכם הגירושין.

110. האשה העידה באופן מהימן על הקשיים שניצבו בפניה בחיפוש אחרי עבודתה הנוכחית: "אחרי 32 שנה אני רק עכשיו מתוודה לעניינים האלה של הבנקים. זה קשה ברמות שחבל על הזמן. אני בת 56. את יודעת כמה זמן לקח לי למצוא את העבודה הזאת בגן הזה. המון המון זמן." (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 19, ש' 21-19).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

111. לכך יש להוסיף כי האישה הגישה תביעות בנושאים הכלכליים בטרם הליך הגישור
ועתירותיה בנושא היו ידועות בטרם נכנסו הצדדים לגישור, כפי שהרחבתי לעיל.

112. האיש לא נתן הסבר מניח את הדעת כיצד ניתן לטעון כי התקיימה הטעיה רק בסעיפים
ספציפיים, ולא לגבי ההסכם כולו. הסכם גירושין הכולל בתוכו שורה של הסכמות שלובות
בנושאים שונים מהווה מארג של הסכמות בתחומים שונים. "ניתוק" של נושא אחד בהתעלם
מנושאים אחרים וניסיון "לבדוד" אותו משאר הנושאים עלול ליצור תמונה מוטית שאינה
מתחשבת במלוא הנתונים והנסיבות.

113. לו הייתה מתקבלת טענת האיש כי האישה הסתירה את מצבה הכלכלי, מדוע יש בכך לבטל
רק את סעיף חיובו של האיש בתשלום נכסי קריירה ולא לביטול כל איזון המשאבים בין
הצדדים? האיש לא נתן הסבר מנומק ומשכנע לכך.

114. כאמור לעיל, לצד בחינת טענות הצדדים וטענות האיש בפרט, בחנתי את הסכם הגירושין,
אשר הינו הסכם רחב ומפורט ובו איזון מורכב, מדוקדק ומחושב לפרטי פרטים. עיון בטבלת
איזון הנכסים מלמד על הדיוק והכניסה לפרטי פרטים שנעשתה במסגרת הליך הגישור וכי
המידע המלא היה בפני שני הצדדים. יתרה מכך, החלק הארי מהמידע עבור איזון המשאבים
נשען על חוות דעת מזמן אמת שנערכו עבור הסכם הגירושין ולא נשען רק על הצהרות
הצדדים. הדבר שומט את הקרקע מטענות האיש כי מידע מהותי הוסתר ממנו.

115. בנוסף, האיש לא פירט מתי התגלתה לו אותה הטעיה, באיזה אופן ומה הראיות שהתבררו לו
לגבי אותה הטעיה. הוא גם לא נימק מדוע המתין עם טענות אלה לאחר יישום ההסכם
וביצועו ורק אז הגיש את התביעה.

116. על כן, ולאור הנימוקים שפורטו לעיל, האיש לא הוכיח כי התקיימו רכיבי עילת הטעיה ועל
כן היא נדחית.

ה. טענת ביטול ההסכם בשל עילות העושק וכפייה

117. עילות אלו נטענו בסיכומי האיש לחילופין במקרה ולא תתקבל טענתו של האיש להטעיה
ומצג שווא. האיש לא פירט בסיכומיו את רכיבי העילות או כיצד לטענתו התקיימו רכיבים
אלו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

118. סעיף 17(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב כפיה שכפה עליו הצד השני או אחר מטעמו, בכוח או באיום, רשאי לבטל את החוזה."

119. בכל הנוגע לטענת האיש לכפייה, לא מצאתי ולו ראשית של כפייה ועל כן הטענה נדחית.

120. האיש לא הציג ולא פירט ולא הביא ראיות המעידות על כפייה המתייחסת לסעיפים אלה.

121. שוכנעתי כי טענות האישה בנוגע לפערי השתכרות גבוהים בין השניים, פערים אשר הוכח כי הם ממשיכים להתקיים גם כיום, ודרישת האישה לתשלום בגין נכסי קריירה בגין פערים אלו היה מונח באופן גלוי מראשית ההליכים המשפטיים בין הצדדים. טענות אלו, גם אם הוצגו כתנאי מבחינתה של האישה להגעה להסכם כולל, אינן מגיעות לכדי כפייה. כל צד מגיע למו"מ עם דרישותיו, ובמהלך הליך המו"מ מוצאים את עמק השווה ומגיעים לפשרות בכדי להגיע להסכם כוללני – בדיוק כפי שעשו הצדדים.

122. סעיף 18 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו את מצוקת המתקשר, חולשתו השכלית או הגופנית או חוסר נסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל, רשאי לבטל את החוזה."

123. האיש טוען בכתב התביעה כי מצוקתו הייתה עקב כך שהאישה הטילה עיקולים על חשבונותיו, הפתיעה אותו בבקשתה לפירוק המשפחה והרחיקה אותו מילדיו. בכתב התביעה טען כי האישה התנתה את הסכמתה לביטול העיקולים בתמורה לתשלום חודשי לידה כמבוקש בתביעה שהגישה, אולם לא חזר על טענותיו בנוגע לעיקולים בסיכומיו.

124. בסוף סיכומיו, בסעיף 20, טוען האיש כי: "התובע עבר מסכת ארוכה של אלימות נפשית וכלכלית קשה, הכפשות בביתו ובמקום עבודתו, נידוי וביזוי מצד ילדיו שלו ועוד. הנתבעת דחקה את התובע למצב שהיה מוכר את נשמתו למען מציאת מעט שקט, כך הוא נאלץ וממש נאנס להסכים לכל תנאי ללא בחינתו. הכל על מנת שיוכל להיחלץ ממערכת הנישואין הזו גם עם זה יעלה לו בוותורים מרחיקי לכת".

125. האיש לא פירט באופן מספק את התקיימות תנאי סעיף זה. אין די בטענות אלה גם אם הן נאמרות מ"ד ליבו" של האיש והוא משוכנע בהן. יש להוכיח הטענות בהתייחס למועד עריכת ההסכם וההגעה להסכמות בין הצדדים. על האיש היה להראות גרסה עובדתית מפורטת אולם הוא לא עשה כן.

126. האיש לא הראה כי היה במצב של מצוקה או חולשה שכלית או גופנית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1
- 2 127. האיש לא הוכיח אלימות נפשית או כלכלית כנגדו.
- 3
- 4 128. האיש לא הוכיח כי נדחק להסכים לדרישות האשה. וכיצד נדחק דווקא בסעיפים אלה ולא
- 5 באחרים.
- 6
- 7 129. להפך, הוכח כי האיש היה שותף מלא, לצד בא כוחו, בניהול המו"מ, הציב תנאים, עמד על
- 8 קבלתם והביע עמדתו בנושאים השונים – כפי שעשתה גם האשה. הוכח כי הוויתורים שנעשו
- 9 היו על דעתו ורצונו של האיש.
- 10
- 11 130. הוכח כי האיש היה זה שפיתח את עצמו מבחינה כלכלית למשך השנים והיה אמון על
- 12 ההתנהלות הכלכלית של התא המשפחתי. עיקר הנכסים בחלוקת איזון המשאבים היו על
- 13 שמו של האיש.
- 14
- 15 131. שוכנעתי כי האיש היה מודע באופן מלא למצבה הכלכלי של האשה וכן כי בעזרת חוות הדעת
- 16 שהוגשו ביצעו הצדדים חלוקת רכוש מאוזנת.
- 17
- 18 132. האיש לא הראה בראיות ובעדויות היכן ניצלה האשה אותו כדי לגרום לה להתקשר בחוזה.
- 19
- 20 133. אני מוכנה גם להניח וגם לקבל כי האיש היה במצב לא פשוט, הן לאור פרידת הצדדים והן
- 21 לאור העיקולים שהוטלו על חשבונותיו, אולם מדובר בקשיים טבעיים הנלווים לפרידת
- 22 הצדדים וניהול הליכים משפטיים. האיש לא הוכיח כי מדובר בקשיים ייחודיים אשר יש בהם
- 23 להוכיח מצוקה ברמה הנדרשת להוכחת עילות לביטול על פי חוק החוזים. כמו כן יצויין כי
- 24 האיש לא חזר על טענותיו כי המצוקה נבעה מהעיקולים במסגרת סיכומיו ונדמה שזנח טענה
- 25 זו. הוא לא הוכיח מה הנזקים ומה הקשיים שנגרמו לו באופן חריג בשל הטלת העיקולים ולא
- 26 הביא כל ראיה לענין זה.
- 27
- 28 134. האיש העלה לראשונה בדיון מיום 24.1.18 באמצעות ב"כ את טענותיו כי מצבו הנפשי של
- 29 מצוקה נבע ממצבו הבריאותי לאחר ניתוח שעבר: "המצב הנפשי של הלקוח שלי הוא עבר
- 30 ניתוח והלך מדמם לביתו וסולק מביתו ביריקה והוא היה נתון לעיקולים תוך ניסיון שהיא
- 31 נמצאת אצלו בסניף ומנסה למשוך את המשכורת שלו ולהשאיר אותו חסר כל, לא היה לו
- 32 איפה לישון, היה לאחר ניתוח ותחת עיקולים. הרחמים מכל הסובבים אותו היה במקום
- 33 העבודה שלו וזה היה קשה מנשוא. הוא התקשר לעו"ד שלה ואמר לה איך הוא יכול לבטל
- 34 את העיקולים והיא אמרה לו שיבוא אליה למשרד וישלם." (ראו: פרוט' מיום 24.1.18, עמ' 5,
- 35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

135. האיש לא חזר על טענות אלו בסיכומיו וממילא לא הוכיח כי היה במצבו הבריאותי בכדי לעלות לכדי "מצוקה" שגרמה לקשר סיבתי בחתימתו על ההסכם. האשה פירטה כי מצבו הבריאותי נותר איתן גם לאחר הניתוח שעבר, וממילא הניתוח היה מספר חודשים לפני תום הליך הגישור וחתימת ההסכם, ואין בו בכדי להשפיע על הליך גישור ממושך כפי שהתנהל בין הצדדים (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 50, ש' 19-33).

136. הפירוט הרחב לעיל על הנסיבות לחתימת הסכם הגירושין מראה מו"מ שנמשך זמן רב וכי ההסכם הינו תוצאה של פשרה מושכלת בין הצדדים.

137. בחינת הנסיבות וההסכמות הכוללות בעניינו אינה מעלה בסופו של יום כי האיש הוכיח בתביעה זו כי האשה ניצלה אותו. בחירה מושכלת במהלך המו"מ להסכם גירושין אינה יכולה להוות "ניצול" בהתאם לחוק החוזים.

138. כמו כן, האיש לא הוכיח קשר סיבתי בין חולשתו הנטענת להסכמתו לחתום על הסכם הגירושין.

139. גם בבחינת עילה זו חסר הסבר מצד האיש כיצד יכול לטעון כי עשקו אותו לחתום על החוזה, אולם הוא עותר לביטול סעיפים בודדים בלבד ולא לביטול ההסכם כולו.

140. גם בחינת תנאי ההסכם אינה מעלה כי ניתן לומר כי תנאי החוזה גרועים מהמקובל במידה בלתי סבירה.

141. במסגרת ההסכם בוצעה איזון מפורט וספציפי ברכוש הצדדים. כל צד הרוויח דברים אחרים והתפשר על אחרים.

142. האיש לא פירט מה הם התנאים הגרועים מהמקובל בהסכם שנחתם. כאמור לעיל, אין בית המשפט בוחן האם הוראות ההסכם הינם כפי שהוא היה פוסק, אלא האם הצדדים הגיעו להסכמות באופן חופשי וברצון. הוראות ההסכם היו "צודקות" בעיני הצדדים בעת עריכת ההסכם והאיש לא הוכיח מה השתנה בין מועד עריכת ההסכם והגשת תביעתו, למעט דברים אשר הינם בתחושותיו האישיות.

143. האיש מלבד תחושותיו הקשות כי המצב אינו הוגן לא הראה בראיות ובעדויות היכן נוצל או נכפה על ידי האשה לחתום על ההסכם או במה ההסכם נוגד את תקנת הציבור. אין מקום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האישה
תלה"מ 13939-12-17 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 להורות על ביטול סעיפי הסכם אשר קיבל תוקף של פסק דין רק בשל תחושות אישיות של מי
2 מהצדדים, כאשר לא הוכחו עילות משפטיות לביטול שכזה.
3
4 144. בהקשר זה יצויין כי האיש לא פירט מדוע הוראות ההסכם נוגדות את תקנת הציבור או את
5 עקרון השוויון, ועל כן אף טענות אלו דינן להידחות.
6
7 145. לאחר בחינת טענות הצדדים ומתוך בחינת מכלול הנסיבות, דין עילות הביטול להידחות. על
8 כן, תביעת האיש לביטול הוראות הסכם הגירושין – נדחית.

3. סיכום

- 12 146. אשר על כן ומכל הנימוקים לעיל, התביעה לביטול סעיפים בהסכם – נדחית.
13
14 147. האיש יישא בהוצאות האישה בתביעה זו בסך של 17,550 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 יום, ולא –
15 יישאו הפרשי ריבית והצמדה כדין.
16
17 148. המזכירות תסגור את תה"ס 64275-09-17.

ב. תלה"מ 13939-12-17 - פסק דין בתביעה לקביעת מזונות

1. טענות הצדדים

תמצית טענות האם

- 25 149. האם טוענת כי שינוי משמורת הקטין ממשמורת משותפת ושוויונית למשמורתה המלאה
26 מהווה שינוי נסיבות מהותי המצדיק הגדלת המזונות מהסכום שנקבע בהסכם הגירושין.
27
28 150. האם טוענת כי לאור שינוי משמורת הקטין והעובדה כי כיום נקבעו זמני שהות של שלוש
29 שעות פעם בשבועיים בין האב לקטין, ההוצאות אשר היא נדרשת לשלם עבור הקטין עלו
30 משמעותית. האם טוענת כי בהסכם הגירושין הוסכם על סכום של 2,000 ₪ לחודש עבור
31 מזונות הקטין, כולל הוצאות חריגות של הקטין (למעט הוצאות רפואיות חריגות) וזאת לאור

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

משמורת משותפת על הקטין, כך שבנסיבות המתקיימות כיום יש להורות על הגדלת מזונות הקטין.

151. **האם** העמידה **בכתב התביעה** את צרכי הקטין בסך 4,458 ₪ לחודש ועותרת כי מלוא הסכום יושט על האב. כמו כן, האם העמידה את הוצאות המדור עבור הקטין בסך 2,072 ₪ לחודש ועותרת כי האב יישא ב-1/3 הוצאות המדור בסך 690 ₪ לחודש. כמו כן האם עותרת כי האב יחויב בתשלום מחצית הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות של הקטין.

בתצהירה ובסיכומיה העמידה האם את צרכי הקטין בסך 5,059 ₪. את הוצאות המדור העמידה האם בסך 1,903 ₪ כך שחלקו של האב הינו בסך 634 ₪ לחודש לשיטתה.
בתצהיר משלים שהגישה האם היא טענה כי במהלך החופש הגדול הוצאות הקטין היו גבוהות יותר, כך למשל שיעורים פרטיים עבור הקטין היו בסך 1,200 ₪ למקצועות השוטפים וכן 1,400 ₪ עבור תגבור אנגלית. כמו כן, הקייטנה הייתה בעלות של 2,700 ₪.

152. **האם** טוענת כי האב ביקש כי הצדדים יסכימו על משמורת משותפת על הקטין בכדי להוזיל את גובה המזונות שסוכם בהסכם הגירושין, אולם בפועל הפר את הסכמות הצדדים בעניין הקטין "ואינו באמת חפץ לקשר עם הקטין". **בתצהירה** טוענת האם כי האב מחזיר את הקטין לביתה בשעה 19:00 ולא בשעה 20:00 כפי שנקבע בפסק הדין למשמורת. כמו כן, לטענתה האב מבטל לעיתים אז זמני השהות תוך שאינו קובע מועד חלופי. **בתצהיר משלים** מטעמה טענה האם כי האב לא קיים את זמני השהות עם הקטין במהלך החופש הגדול. לטענתה האב נפגש עם הקטין פעמיים בלבד, כל מפגש לכשעתיים (ראו: סעיף 26 לתצהיר המשלים). האם עותרת להטלת קנס על האב בגין הפרת הסדרי השהות (ראו: סעיף 16, שם).

153. **האם** טוענת כי האב המכהן בתפקיד בכיר בהנהלת בנק ה---, משתכר כ-40,149 ₪ לחודש. כמו כן, האב זכאי לבונוסים ולזכויות סוציאליות בשווי רב. בנוסף, לאב רכוש רב וכספים רבים שקיבל במסגרת הסכם הגירושין. בסיכומיה טענה כי האב גם מקבל משכורת 13 ומניות מהבנק המשולמות לעובדים.

154. **האם** טוענת כי האב זכאי להטבות כספיות ממקום עבודתו עבור הקטין, כמו השתתפות במימון קייטנות, השתתפות במימון צרכי לימודים, השתתפות במימון לימודים אקדמאיים והנחות רבות להצגות ופסטיבלים לילדים. אולם האב בוחר שלא לנצל הטבות אלו "במטרה מכוונת לפגוע בתובעת וכתוצאה מכך בקטין" (ראו: סעיף 28 לכתב התביעה).

155. **האם** טוענת כי היא עובדת בחצי משרה כסייעת ב--- ומשתכרת כ-3,322 ₪ בממוצע לחודש. לטענתה, לאור גילה וניסיונה הדל היא ממצה את פוטנציאל השתכרותה. כמו כן האם מקבלת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

מידי חודש 2,000 ₪ מהאב עבור נכסי קריירה, בהתאם להסכם הגירושין. **בתצהיר המשלים**
מטעמה של האם נטען כי משרתה צפויה להצטמצם לכרבע משרה ומשכורת החודשית צפויה
לעמוד בסך 1,400 ₪ בלבד (ראו: סעיף 13 לתצהיר המשלים של האם).
בסיכומיה העמידה את גובה השתכרותה בסך 2,989 ₪ וכן ציינה כי עבדה אצל אביה
בחודשים 1-5/2017 והשתכרה כ-2,758 ₪ לחודש. האשה טוענת כי אין להחשיב את תקופת
עבודתה אצל אביה כחלק מהכנסתה מאחר ועבודתה אצלו תמה כ-7 חודשים בטרם הוגש
תביעתה להגדלת המזונות בחודש 12/2017.

156. כמו כן **האשה** טוענת כי אביה תומך בה כלכלית מידי מספר חודשים באופן נקודתי
ומצומצם ואין לראות תמיכה זו כחלק מהכנסתה.

תמצית טענות האב

157. **האב** מסכים כי התקיים שינוי נסיבות מהותי במשמורת הקטין וטוען כי: "לא עלה בידה
להוכיח את תביעתה כלל וכלל ומשכך יש להורות על חיוב גובה מזונות הקטין עפ"י מה
שהוכח בפני בית המשפט הנכבד" (ראו: סעיף 62 לתצהיר האב). בהתאם לסעיף 43 לתצהירו,
האב טוען כי האם הוכיחה כי הוצאות הקטין בסך של 799 ₪ לחודש, כולל חוג, וגובה המדור
שהאם הוכיחה הינו בסך של 283.9 ₪ לחודש – קרי לטעמו יש להורות כי האב יישא במזונות
ומדור הקטין בסך כולל של 1,082.9 ₪ לחודש.

158. **האב** טוען כי האם היא זו שמנעה ממנו את קיום הסדרי השהות שנקבעו בזמן שהיו
במשמורת משותפת על הקטין ועודנה מונעת ממנו את קיומם של זמני השהות שנקבעו כיום.

159. **האב** לא ציין בכתב ההגנה שלו את גובה השתכרותו החודשית ולא פירט את הוצאותיו.
בתצהירו טען כי הוא משתכר כ-15,480 ₪ לחודש. כמו כן, **האב** טוען כי הוא שוכר דירה
בעלות של 4,900 ₪ לחודש ובתוספות הוצאות הנלוות למדור העמיד את הוצאותיו עבור מדור
ומזון בסך כולל של 7,762 ₪ לחודש.

160. **האב** טוען כי מצבה הכלכלי של האם טוב משהיא מציגה, בין היתר לאור הרכוש הרב שהועבר
לידיה בהסכם הגירושין. **האב** לא ציין בכתב ההגנה את גובה השתכרות האם. **האב** טוען
בתצהירו כי האם אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה ו"מסתפקת" בהכנסה של כ-3,000
₪ לחודש מאחר וברשותה רכוש רב מהסכם הגירושין והיא מקבלת 4,000 ₪ ממנו מידי חודש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

– 2,000 ₪ עבור נכסי קריירה ו-2,000 ₪ עבור מזונות הקטין. האב העמיד את פוטנציאל השתכרותה של האם בהתאם לחוות דעת אקטואר שהגיש, בלפחות 9,258 ₪ נטו לחודש. **בסיכומיו** קיבל האב את טענותיה של האם כי משתכרת כ-3,900 ₪ לחודש אולם טען כי יש להוסיף להכנסתה 3,456 ₪ עבור מזונות זמניים, 2,000 ₪ עבור נכסי קריירה וכן 4,500 ₪ מעבודת האם אצל אביה, ובסך כולל יש להעמיד את הכנסת האם בסך **18,865 ₪ לחודש**. האב טען כי האם אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה מאחר ועובדת רק 4 שעות בשבוע (אולם לא חזר על גובה השיעור שיש להעמיד את פוטנציאל השתכרותה). האב טוען כי אין להפחית לאם הוצאות עבור מדור מאחר ומתגוררת בבית הצדדים אשר הועבר אליה במסגרת איזון הנכסים והיא אינה משלמת משכנתא בגין הדירה. זאת ועוד, שלטענתו האם והקטין מתגוררים עם בנם הבגיר והוא נושא בחלק מהוצאות המדור.

161. **האב** טוען כי הסכמות הצדדים בקביעת מזונות הקטין בהסכם הגירושין נעשה בלא בחינת צרכי הקטין בפועל וכך יש לעשות במסגרת התביעה הנוכחית.

162. **האב** טוען כי האם העמידה את צרכי הקטין בסכומים מופרזים ובלא תימוכין להוצאות המבוקשות. האב טוען **בתצהירו** כי האם הרחיבה חזית בתצהירה ודרשה מזונות עבור רכיבים שלא נטענו בכתב ההגנה או בסכום גבוה מזה הנטען בכתב ההגנה, ביניהם תשלום עבור מוצרי היגיינה ותספורת, דמי כיס, ודרישה כפולה לתשלום עבור מועדוניות והזנה לאחר תום שעות המסגרת החינוכית.

163. בכל הנוגע למדור הקטין, האב טוען כי אף ברכיב זה נדרשו סכומים מופרזים וכן כי האם מתגוררת בדירת הצדדים ללא עלות של שכ"ד או משכנתא. לטענתו, האם לא ציינה כי גם בנה בן ה-29 מתגורר עם האם והקטין ועל כן יש להפחית מחיובו של האב במדור.

164. לאב טענות בנוגע לנסיבות חתימתו על הסכם הגירושין, ובו ההסכמות על מזונות הקטין, אשר נידונו והוכרעו בתביעת האב לביטול הוראות ההסכם.

2. דיון והכרעה

165. פסיקת בתי המשפט קבעה לאורך השנים, כי פסק דין למזונות איננו יוצר מעשה בית דין וניתן לשוב ולדון בו במידה שאירע שינוי נסיבות מהותי, בהשוואה למועד פסק הדין הקודם:

"[...] **כידוע, פסק-דין מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות**

חוזרת, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפלוגתה פלונית בקשר למזונות, אך זאת בכפיפות לתנאי המפורש
והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות. אין המדובר בשינוי של מה בכך,
ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של
שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה
ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא,
ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים,
בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר.

שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים
להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב
ולפנות לערכאות" (ההדגשות בקו – הוספו).

ראו: ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה פ"ד לו(3), 187, 188-189.

166. כאשר מדובר בהסכם כולל המתייחס גם לגירושין, שקיבל תוקף של פסק דין, וכעת מבקש
אחד הצדדים לשנותו, קבעה הפסיקה כי יש לראות את שינוי המזונות גם בהקשר הכולל של
ההגעה להסכם, וכי נדרש נטל שכנוע חזק לצורך כך, לאור המאפיינים הייחודיים של הסכם
כולל (ראו: ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין סעיף 3 לפסק דינו של כב' הנשיא שמגר
(13.6.1994)).

167. כעולה מהפסיקה, יש מקום לשינוי המזונות בעטיו של שינוי נסיבות מהותי בלבד (להבדיל
מכל שינוי נסיבות שהוא). השינוי צריך להיות שינוי נסיבות מהותי ממועד פסק הדין הקודם,
והנטל להוכיחו הינו על מבקש השינוי.
ראו: ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה פ"ד לו(3), 187, 189.
ראו עוד: בג"ץ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים סעיף 17 לפסק הדין של
כב' השופט עמית (7.2.2013).

168. כאמור לעיל, הצדדים חתמו על הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 3.7.16.
בדיון בפני. במסגרת ההסכם הסדירו הצדדים את מכלול העניינים הכרוכים וקשורים
בפרידתם, לרבות משמורת הקטין ומזונותיו וענייניהם הרכשיים.

169. במסגרת ההסכם, נקבע כי בעת המשמורת המשותפת האב יישא במזונות הקטין בסך 2,000
ש"ח לחודש, כולל הוצאות מדור ואחזקתו, הוצאות ביגוד והנעלה, והוצאות חינוכיות חריגות
(לרבות מועדוניות, חוגים ושיעורי עזר). בכל הנוגע להוצאות רפואיות נקבע כי האם תישא
בהוצאות עבור ביטוח קופת חולים כללית ונקבעו הוצאות רפואיות חריגות אשר ישולמו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בחלקים שווים. כך גם נקבע כי הוצאות עבור אירועים מיוחדים כמו ימי הולדת, בר מצווה, רישיון נהיגה ועוד ישולמו בחלקים שווים על ידי ההורים. הוצאות אשר האב זכאי להטבה עבור הקטין ממקום עבודתו, ישולמו על ידו.

170. לאחר בחינת מכלול הנתונים והראיות שהוצגו בפני – דין התביעה להתקבל באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

171. לאור פסק הדין למשמורת מיום 13.2.18 (תלה"מ 17-09-46235) הקובע כי משמורתו של הקטין תהיה אצל האם והאב יראה אותו פעם בשבועיים באמצע השבוע ביום ג' בין השעות מתום המסגרת החינוכית של הקטין ועד השעה 20:00, עת יחזירו האב לביתה של האם, ניתן לקבוע כי המדובר בקביעה שונה מן האמור בהסכם הגירושין שנערך בין הצדדים, וכן כי משמורת בלעדית של האם הינה בפועל שינוי נסיבות מהותי. זמני השהות בין האב לקטין צומצמו משמעותית והם כעת עומדים על מספר שעות בודדות בחודש – 6-8 שעות בחודש בלבד, ללא לינה כלל.

172. שני הצדדים מסכימים כי התקיים שינוי נסיבות מהותי במשמורת הקטין, המצדיק בחינה מחודשת של נשיאת האב במזונות הקטין ומדורו.

173. ביום 13.2.18 נפסקו על ידי מזונות זמניים לקטין. במסגרת ההחלטה נקבע כי האב יישא במזונות הזמניים של הקטין בסך של 3,456 ₪ לחודש. כמו כן הוריתי כי הצדדים יישאו בחלקים שווים במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות של הקטין, לרבות טיפולי שיניים ואורתודנט. בקשת רשות ערעור שהגיש האיש על ההחלטה למזונות זמניים (רמ"ש 1075-03-18) נדחתה ביום 24.4.2018.

174. לצורך קביעת שיעור המזונות, פסיקת בתי המשפט מלמדת כי יש לבחון שלושה פרמטרים: צרכי הקטינים, יחס ההכנסות הפנויות של כל אחד מההורים ויחס חלוקת הזמן בו שוהים הקטינים אצל הוריהם (ראו: ע"מ 1098/07 פלוני נ' אלמוני, 31.8.08, פסק דינו של כב' הש' שנלר. ראו עוד: עמ"ש 42513-09-14 ש.א. ש. נ' י.ש., 4.1.15, פסק דינה של כב' הש' וילנר).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

175. יודגש כי במידה ונסיבות התיק היו שונות ובין הצדדים היה שיתוף פעולה והדברים היו מתנהלים על מי מנוחות, לפחות בכל הנוגע לענייני הקטין, קרי השיתוף בין הצדדים היה כן וממשי – גם תוצאת פסק דין זה הייתה מבטאת את השיתוף והשוויון המהותי בנוגע למזונות הקטין. הצדדים לא הסכימו על דברים פשוטים, כמו התחלת טיפול רגשי לילד (ראו: החלטתי מיום 15.10.18). משכך הם פני הדברים, יש צורך ליתן הכרעה והוראות פרקטיות ליישום ההתנהלות בין הצדדים בכל הנוגע למזונות הקטין, מדורו וכן הוצאות החינוך וההוצאות הרפואיות החריגות.

ההכנסות ההורים

הכנסות האם

176. האם עובדת בחצי משרה כסייעת ב---.
177. כעולה מתלושי השכר אשר צורפו על ידי האם, משכורתה הממוצעת של האם הינה כ-3,226 ₪ נטו בחודש (3,358 ₪ ברוטו לחודש).

178. האב לא סתר טענות אלו אולם טוען כי האם אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה.
179. ההתרשמות הינה כי האב ניסה לטעון כי לאם פוטנציאל הכנסות גבוה בהרבה מיכולותיה בפועל על מנת שיווצר הרושם כי יכולותיהם הכלכליות שוות ועל כן הדבר יסייע בהפחתת מזונות הקטין כרצונו. אולם טענה זו מלבד שהושמעה שוב ושוב לא קיבלה אחיזה בראיות ובהוכחות שיש בהן כדי לתמוך בטענה. גם שמיעת חקירות הצדדים לא שכנעני כי יש בטענה ממש.

180. האב צירף לתצהירו חוות דעת אקטואר לגבי פוטנציאל השתכרות האם, במסגרת פוטנציאל השתכרות האם הוערכה בסך של 9,258 ₪ נטו לכל הפחות. ביום 1.11.18 ניתנה החלטתי על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בקשת האם להוצאת חוות הדעת במסגרתה ציינתי כי האב לא הגיש את חוות הדעת בהתאם לתקנות 258(ב)א ו-(יב)ז ועל כן הוריתי על הוצאת חוות הדעת מתצהירו של האב. ביום 11.12.18 הגיש האב בקשה להגשת חוות הדעת בשנית אולם ביום 19.12.18 דחיתי את בקשתו תוך שציינתי כי: "בגדרי מחלוקת זו אין מקום לקבלת חוות דעת מומחה על נושאים שבנקל ניתן לחקור לגביהם, להעלות טענות ובית המשפט יכריע על פי הראיות שיוגשו וממצאי מהימנות" (ראו: בקשה 23).

181. גם בבר"ע שהגיש האב על ההחלטה למזונות זמניים, שב על טענתו כי: "יש מקום להעמיד את הכנסות האשה עפ"י פוטנציאל השתכרותה הריאלי והמקובל במשק, ולא עפ"י רצונה לעבוד ובאם לא" (ראו: סעיף 14 בכתב הערעור, רמ"ש 1075-03-18).

182. האם העידה באופן מהימן על הקשיים שניצבו בפניה בחיפוש אחרי עבודתה הנוכחית, גם בהתחשב בגילה, בניסיונה המקצועי ותעודות מקצועיות שיש לה: "אחרי 32 שנה אני רק עכשיו מתוודה לעניינים האלה של הבנקים. זה קשה ברמות שחבל על הזמן. אני בת 56. את יודעת כמה זמן לקח לי למצוא את העבודה הזאת בגן הזה. המון המון זמן." (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 19, ש' 21-19). (ההדגשות בקו – הוספו).

וכן בהמשך:

ש" אין עוד משהו הבנתי. וחיפשת עבודה בתחום?

ת: בנושא הנדל"ן מאוד מאוד רציני אבל מכיוון שהיום אני כבר אימא חד

הורית, זה מאוד מאוד קשה. אני לא אלך על זה.

ש: ולפני שהיית אימא חד הורית, כשהייתם במשמורת משותפת?

ת: לפני שבכלל, חשבנו בכלל שנעשה אולי ביחד אבל זה לא הלך."

(ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 22, ש' 25-29).

183. על כן, שוכנעתי כי לאור גילה של האם ולאור ניסיונה המקצועי בעבר, האם ממצה את כושר השתכרותה. האב לא הציג ראיה היכן ובמה יכולה הייתה האם להרוויח יותר. העובדה כי בעבר האם עברה הכשרות בנושאים שונים מקצועית ולא עבדה בהם, גם לא בתקופת הנישואין, מחזקת את העובדה כי אין לה התמקצעות מסויימת שהיא בחרה באופן מכוון שלא למצותה. קרי אין מדובר באדם אשר בשל ההליכים המשפטיים הפסיק לעבוד, בחר לצמצם את משרתו, בחר להציג מצג שווא לגבי מצבו הבריאותי וכדומה. האיש לא הוכיח

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

פרמטר אחד שיש בו להעיד כי האם במכוון פועלת להשתכר משכורת נמוכה או לא למצות את יכולותיה באופן מכוון.

184. לאחר בחינת ראיות הצדדים ולאור תלושי המשכורת של האם, אני קובעת כי האם משתכרת בממוצע סך של 3,226 ₪ נטו לחודש מעבודתה.

185. האב טוען כי יש להוסיף להכנסות האם את תקופת עבודתה אצל אביה וכן את תמיכתו הכלכלית בה. שוכנעתי בטענות האם כי עבדה אצל האב מספר חודשים בודד, במהלך החודשים 1-5/2017 אשר קדמו לתביעתה (ראו: בקשה 19 של האם והחלטתי מיום 7.11.18). כמו כן, חודשים אלו לא נכללו בחישוב השתכרות האב ועל כן לא יכללו בבחינת השתכרות האם. הדעת נותנת כי אם חפץ האב בהגדלת מסגרת החישוב של משכורות הדבר צריך לחול על שני הצדדים. האב עוד התנגד לגילוי המסמכים שהתבקש (ראו להלן בפרק הכנסות האב) והאם ביקשה להרחיב את הגילוי ואת חשיפת מצבם הכלכלי של שני הצדדים.

186. התרשמתי מאמינות עדותה של האם בנוגע לעבודתה אצל אביה ותמיכתו של האב בה:

ש: ותאמרי לי פוטרת מאצל אביך?

ת: העבודה הייתה מאוד נקודתית. לא, לא מעבר לזה. זה היה כמה חודשים.

ש: הייתה נקודתית לכמה זמן?

ת: חמישה שישה חודשים.

ש: הבנתי. ולמה לא צרפת לתצהיר המתוקן מכתב פיטורין, הודעת העסקה, חוזה העסקה?

ת: אין לי שום, לא היה לי שום חוזה העסקה אתו. הוא ביקש ממני דברים מאוד נקודתיים,

ש: כן?

ת: ועל זה קיבלתי שכר מאוד זעום. חוץ מזה שזה גם קרה לפני שנתיים ומשהו בממוצע, אז ככה שלא. לא זכרתי את זה.

(ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 10, ש' 9-19).

וכן בהמשך:

ש: לא. לא. הכל אנחנו בעבר. אנחנו לא חיים את ההווה. את מקבלת בין

4,000 ל- 5,000 לחודש כשאת לא עובדת אצל אבא שלך. אבל כשאת

עובדת אצל אבא שלך את מקבלת 2000 שקל ואין עוד הכנסות נוספות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האישה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

באותם חודשים. למה לך לעבוד אצלך אביך? יותר משתלם לך לא לעבוד.,

אם את לא עובדת את מקבלת יותר כסף.

ת: אז אני שוב חוזרת ואומרת. אם אני לא אעבוד, זה לא הסכומים שהוא

ייתן לי. העזרה הייתה נקודתית על מנת שאני אוכל לתחזק את הבית. זה

הכל."

(ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 1020, ש' 32-26).

187. האב לא הוכיח כי אביה של האם תומך בה באופן קבוע או מה שיעור התמיכה, וכי תמיכה זו יש להכלילה באופן קבוע בממוצע השתכרותה של האם כהכנסה נוספת. אני מוכנה להניח ולקבל כי אביה של האם מסייע לה. אך לא מצאתי, בפרט לאור העדר הוכחות על ידי האב, כי יש לייחס לתמיכה זו התחשבות כהכנסה קבועה של האם ולהוסיפה לממוצע הכנסותיה.

188. לממוצע הכנסותיה של האם יש להוסיף 2,000 ₪ אותם האם מקבלת מידי חודש עבור נכסי קריירה מהאב. מדובר בהכנסה קבועה שנועדה לצמצם את פערי ההכנסה בין הצדדים ועל כן יש להוסיפה להכנסות האם (ובהתאם היא תופחת ממוצע השתכרותו של האב).

189. אני דוחה את צורת חישוב הכנסות הצדדים שביצע האב, במסגרתו הוריד את דמי המזונות מהכנסתו והוסיף את המזונות להכנסות האם. חישוב זה יוצר עיוות משפטי ועובדתי. שהרי יש לבחון את מצב הצדדים ללא תשלומי המזונות ולא ניתן לראות בתשלומי המזונות כהכנסה אצל האם והוצאה אצל האב. תשלומי המזונות מהווים תשלומים עבור הוצאות וצרכי הקטין. ממזונות הקטין אמורה האם לשלם את הוצאות הקטין וצרכיו ולא הוצאות עבור עצמה. קביעת המזונות נעשית תוך בחינת הכנסות כל הורה וקביעת צרכי הקטינים ונלקח בחשבון מי נושא בהוצאות הקטינים.

190. על כן אני קובעת כי הכנסתה החודשית הממוצעת של האם הינה בסך 5,226 ₪ לחודש.

191. בכל הנוגע למדור האם - מאחר והאם והקטין מתגוררים בדירת הצדדים אשר עברה לבעלות האם במסגרת איזון הנכסים והאם אינה משלמת משכנתא עבור הדירה, לא מצאתי כי יש להתחשב בהוצאות המדור בבחינת הכנסתה הפנויה של האם. האם הוכיחה כי הבן הבגיר אינו מתגורר עימם (ראו: מוצג מדיון ביום 4.3.19 – הסכם שכירות של הבן הבגיר). ההתייחסות לנושא מדורו של הקטין בהתחשב בפערי ההכנסות בין הצדדים תידון להלן בצרכיו של הקטין וכחלק מהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

192. אשר על כן, הכנסתה הממוצעת של האם - מכל המקורות - היא בסך 5,226 ₪ לחודש.

הכנסות האב

193. האב עובד מזה כ-30 שנה בבנק ה--- ומצוי בעמדה בכירה בבנק.

194. בין הצדדים מחלוקת מהותית באשר לגובה השתכרותו ומצבו הכלכלי של האב.

195. האם טוענת כי האב משתכר כ-40,149 ₪ לחודש וכי האב זכאי להטבות ובונוסים שווי כסף רבים. מנגד, האב טוען כי הוא משתכר 15,480 ₪ לחודש.

196. לאחר בחינת טענות הצדדים ובחינת הראיות בעניין זה שוכנעתי כי שני הצדדים הציגו טענותיהם בעניין הכנסות האב באופן לא מדויק. האם לא הבחינה בין הכנסות האב ברוטו להכנסות האב נטו ולא תמכה טענותיה בראיות מתאימות. כמו כן לא התייחסה לכך שיש לחשב ממוצע השתכרות ולא בחינה של חודש בודד.

197. מנגד האב הציג מצג לא מלא דיו לגבי הכנסותיו הכוללות והעמידן על סכומים נמוכים שאינם משקפים את הכנסתו האמיתית. האב לא התייחס כלל לחלקו באיזון המשאבים והנכסים הרבים שבידיו. עם זאת הרחיב לגבי מצבה של האם בשל איזון המשאבים, כאשר אין מחלוקת כי בוצע איזון דווקני בין הצדדים כמפורט בהסכם ובטבלה שצורפה לו.

198. האב לא צירף לכתב ההגנה אף אסמכתא לגיבוי טענותיו למעט טבלת איזון הנכסים מהסכם הגירושין, אשר צורף במטרה להראות כי מצבה הכלכלי של האם טוב משהיא מצהירה לאור קיום ההסכם.

199. אף במהלך ההליך, האב נמנע מלחשוף את מלוא התמונה העובדתית בנוגע למצבו הכלכלי. האב התנגד לבקשתה של האם למתן צו גילוי מסמכים בטענה כי: "יש לדחות את הבקשה על הסף תוך חיוב המבקשת בהוצאות, שהרי עסקינן בבקשה מיותרת לחלוטין, עת שהאם העמידה את צרכי הקטין בתביעה, ובשים לב לעובדה שהמבקשת כלל לא ממצה את פוטנציאל השתכרותה...". בהחלטתי מיום 31.5.18 נעתרתי לבקשת האם למתן צו גילוי (למעט פעולות העו"ש של המשיב). במסגרת ההחלטה ציינתי כי: "לאור טענות המשיב לגבי השתכרותו (השוניים באופן ניכר מאלה שנטענו על ידי המבקשת) – יש צורך לחשוף בפני ביהמ"ש את מלוא התמונה העובדתית לגבי המצב

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

הכלכלי של הצדדים שניהם. יתרה מכך, הייתי מצפה שהמשיב הוא שיבקש לחשוף את מצבו הכלכלי במלואו על מנת לשכנע בטענותיו לגבי מצבו הכלכלי הכולל".

200. מעיון בתלושי המשכורת שהאב צירף לכתב התביעה, לתצהירו ולסיכומיו עולה כי האב השתכר כ- 29,951 ₪ ברוטו לחודש, 17,303 ₪ נטו לחודש ו- 16,790 ₪ סכום בבנק בממוצע לחודש.

201. לכך יש להוסיף כי האב זכאי להטבות ממקום עבודתו. מעיון במכתב מבנק ה--- מיום 17.7.18 בנוגע להטבות העובדים בבנק עולה כי האב זכאי לסבסודים שונים עבור מרכזי ספורט וכושר, אירועי תרבות, מימון שכר לימודים לעובדים, הטבות בביטוח חיים ובדיקות תקופתיות, שי בחגים ואירועים משפחתיים, סבסוד קייטנות וסל אבלים (ראו: נספחים 23-24 לאסופת המסמכים שהאם צירפה לתיק ביום 8.8.18). הטבות אלו מגיעים לחיסכון של מאות או לא אלפי שקלים בשנה. עם זאת צויין במכתב מבנק ה--- כי הטבות אלו אינן בהכרח מנוצלות ע"י עובדי הבנק אלא נתונות לבחירת העובד.

202. הצדדים נתנו דעתם בהסכם לכך שהאב זכאי להטבות אלו והוא ישתמש בהן לטובת הקטין. הטבות אלו נלקחו בחשבון במסגרת קביעת דמי המזונות בהסכם הגירושין אולם משאין האב מנצל הטבות אלו עבור הקטין בפועל, הדבר ילקח בחשבון בבחינת גובה המזונות החדשים שייקבעו. על כן הדבר ילקח בחשבון בתמונה הכוללת כשיקול להעלאת גובה המזונות אולם אינני מורידה מהכנסות האב בגין הטבות אלו.

203. יצויין כי אין בימ"ש יכול לחייב את האב לממש את ההטבות אשר ניתנו לו במסגרת עבודתו לטובת הקטין, כפי שעותרת האם בסעיף 58(ד) לסיכומיה. כולי תקווה כי האב ינצל הטבות אלו לרווחתו של הקטין וישכיל להניח את הסכסוך בצד ולפעול לרווחת הקטין. עם זאת ובהתאם לסעיף 53 להסכם הגירושין, ככל שהאב יבחר שלא לנצל את ההטבות ממקום עבודתו, ההורים יישאו בהוצאות במשותף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

204. כמו כן, האב זכאי להטבות ובונוסים אשר
מגולמים בתלושי משכורתו. כך למשל בחודש 6/2018 קיבל האב בונוס חד פעמי בסך 12,347 ₪. האב טוען כי מדובר בבונוסים לא קבועים: "בונוס קודם כל זה לא קבוע. בונוס אתה מקבל בהחלטה של הנהלה. היו שנים רבות שלא קיבלנו בונוס כי הבנק היה במצב נגיד בשנת 2008, 2009 היו משברים בענף הבנקאות והיו בקשיים ולא נתנו בונוסים. ההנהלה מחליטה לתת בונוס והבונוס הוא לא קבוע לכל העובדים אלא זה יחידות של חצי שבוע, והמנהל מחליט כמה יחידות של חצי שבוע לכל עובד. אני קיבלתי פה 5 יחידות של חצי שבוע." (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 61, ש' 22-27).
205. באותו האופן, האב מקבל מידי שנה "תשלום פאנטום". בחודש 2/2018 סכום זה עמד בסך 17,427 ₪ ובחודש 2/2019 בסך 18,161 ₪. האב הסביר בחקירתו עבור מה התשלום: "פנטום זה מניות וירטואליות. כאילו כמו פנטום האופרה. זה סוג של, הם כאילו רצו להימנע מכסף שייכנס לפנסיה, לתת משהו שנכנס ויוצא. כל ההסדר הזה מול הוועד."
206. יצויין כי בתוך השתכרות האב מגולם רכיב של תשלום עבור חודש י"ג.
207. לפיכך, אני קובעת כי ממוצע שכרו החודשי של האב על פי תלושי משכורתו הינו 17,303 ₪ נטו לחודש.
208. מסכום זה יש להפחית סך של 2,000 ₪ עבור נכסי קריירה שמשלם האב לאם על פי הסכם הגירושין.
209. על כן, הכנסתו הממוצעת של האב הינו בסך 15,303 ₪ לחודש.
210. מההכנסה הכוללת הממוצעת של האב, יש להפחית את חלקו של האב בתשלומי עבור שכירות. האב טוען כי הוא שוכר דירה בעלות חודשית של 4,900 ₪ לחודש. דמי שכירות אלה לא נסתרו על ידי האם ולכן אני מקבלת אותם כהוצאת האב מדי חודש שיש להפחית מההכנסתו על מנת לקבל את הכנסתו הפנויה. עם זאת, האב לא התייחס לכך שבת זוגתו מתגוררת עימו בדירה (ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 61, ש' 21). על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

כן, אני קובעת כי יש להפחית מחצית מגובה המדור שמשלם האב, קרי יש להפחית סך של 2,450 ₪ לחודש מהכנסתו של האב.

211. אשר על כן, הכנסתו הפנויה הממוצעת של האב היא בסך 12,853 ₪ לחודש.

212. יחס ההכנסות ונשיאה בפועל – הפערים בין הכנסות הצדדים הינם ביחס של 29% - 71% לטובת האב. לכך יש להוסיף לכך כי האם היא הנושאת באופן ישיר במלוא הוצאות הקטין, וכי לאב הסדרי שהות מינימליים ביותר עם הקטין.

צרכי הקטין

213. האם העמידה בכתב התביעה את צרכי הקטין בסך 4,458 ₪ לחודש ועותרת כי מלוא הסכום יושת על האב. כמו כן האם עותרת כי האב יחויב בתשלום מחצית הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות של הקטין. הוצאותיה עבור מדור הקטין יפורטו בהמשך כרכיב נפרד ממזונות הקטין. בתצהירה ובסיכומיה העמידה האם את צרכי הקטין בסך 5,059 ₪. בתצהיר משלים שהגישה האם היא טענה כי במהלך החופש הגדול הוצאות הקטין היו גבוהות יותר, כך למשל שיעורים פרטיים עבור הקטין היו בסך 1,200 ₪ למקצועות השוטפים וכן 1,400 ₪ עבור תיגבור אנגלית. כמו כן, הקייטנה הייתה בעלות של 2,700 ₪.

214. האב טוען כי בעת קביעת גובה המזונות בהסכם הגירושין לא בחנו הצדדים את צרכי הקטין בפועל ויש לעשות זאת כעת. לטענתו, האם לא הוכיחה את מרכיבי תביעתה, תבעה רכיבים בסכומים מופרזים או בכפילות ועתרה לרכיבים אשר לא הופיעו כלל בכתב התביעה. האב טוען כי מבין רכיבי תביעת האם, היא הוכיחה הוצאות הקטין בסך של 799 ₪ לחודש בלבד, כולל חוג.

215. יצוין כי האב עותר להפחית מגובה המזונות בסך של 2,000 ₪ לחודש, שנקבע בין הצדדים בהסכם הגירושין בעת שהיו הצדדים במשמורת משותפת ושוויונית, לסכום של 1,000 ₪ לחודש במשמורת מלאה לאם ולזמני שהות של 6-8 שעות בחודש בלבד ללא לינה.

216. רמת החיים של הקטין – ניתן היה להיווכח מכתבי הטענות של הצדדים שניהם כי הקטין חי ברמת חיים בינונית עד גבוהה. על כך מעידים סכומי ההוצאות הנטענים והמבוקשים, הרכוש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

המשותף שהיה בין הצדדים וחולק במסגרת איזון המשאבים וכן השתכרות הצדדים והאב בפרט.

217. יחס חלוקת הזמן של הקטין עם הוריו – נקבע

בפסק הדין למשמורת כי הקטין ישהה עם אביו פעם בשבועיים באמצע השבוע ביום ג' בין השעות מתום המסגרת החינוכית של הקטין ועד השעה 20:00, עת יחזירו האב לביתה של האם. מדובר בכ-6 שעות בחודש בלבד. הקטין אינו לך אצל אביו כלל והסדר זה הוא ההסדר הנוהג גם בימי החגים והחופשות.

218. על כן, אני מעמידה את יחס חלוקת הזמן של הקטין עם הוריו ביחס של 5% האב – 95% האם.

219. האם טוענת כי האב אינו מקיים את הסדרי השהות המינימליים שנקבעו. האב אינו מכחיש טענות אלו, אולם טוען כי האם היא זו שמנעה ממנו את קיום הסדרי השהות שנקבעו הן בזמן שהיו במשמורת משותפת על הקטין והן כיום. האב לא הוכיח טענות אלו אשר מלבד העלאתן על הכתב לא גובו ולו בראשית ראיה. לא הוגשה על ידי האב כל בקשה בעניין זה בהליך שהתנהל בפניי וגם לא לאחריו.

220. בסעיף 26 לתצהיר המשלים עותרת האם להטלת סנקציה על האב בגין אי קיום הסדרי השהות. האם לא חזרה על סעד זה בסיכומיה ונדמה כי זנחה את הטענה. על כן אני דוחה סעד זה.

221. האם פירטה את רכיבי תביעתה וצירפה אסמכתאות רבות להוכחת הוצאות הקטין. האם צירפה פירוט כרטיסי אשראי וקבלות המעידים על תשלומים שביצעה בפועל עבור הקטין – ביניהם עבור מוסד הלימודים, מועדונית והזנה, ביגוד, משקפים, ציוד לביה"ס, מזון (ראו נספחים 59-71 ; 73-74 לתצהיר האם). האם הוכיחה כי היא משלמת מידי חודש 260 ₪ עבור חוג כדורסל לקטין (נספח 72 לתצהיר האם).

222. יצוין כי האם הוכיחה כי האב בוחר שלא לנצל חלק מההטבות להן הוא זכאי ממקום עבודתו, כנלמד מעיון בעלויות הקייטנה שהאם שילמה עבור הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

223. לא שוכנעתי כי האם הרחיבה חזית ברכיבים להן עתרה בתצהירה ובסיכומיה. מדובר בצרכים סבירים של הקטין וכאמור ההוצאות נתמכו באסמכתאות והינם סבירים. האם צירפה פירוט כרטיס אשראי בו ניתן לראות תשלום בפועל עבור קופת חולים "כללית".

224. בכל הנוגע לטענות האב בנוגע לרכיבים שנטענו בכפילות - אני דוחה את טענת האב כי מאחר והקטין אוכל את ארוחותיו במועדונית בגינה ישנו תשלום נפרד, יש להפחית מרכיב המזון לו האם עותרת בסך 1,000 ₪ לחודש. מדובר בסכום מינימלי עבור הוצאה בסיסית ביותר. בחישוב יומי מדובר בסך של כ-35 ₪ בממוצע ליום עבור מזון. **על כן רכיב המזון נותר כפי שעותרת לו האם בסך 1,000 ₪ בחודש.**

225. לעומת זאת, ולאור שהאם עובדת 4 שעות בלבד, אני קובעת כי היא זכאית לתשלום עבור מועדונית אחת בלבד ולא שתיים, **בסך של 700 ₪ לחודש**. האם טענה בחקירתה כי הבן הולך רק למועדונית פרטית ולא נתנה הסבר מניח את הדעת מדוע עותרת גם להוצאות עבור מועדונית והזנה מטעם ביה"ס:

"ש: מה שעות הלימוד שלו במסגרת החינוכית? עד איזה שעה הוא לומד?

ת: משמונה בבוקר עד 14:20.

ש: עד שתיים ועשרים. ומשתיים ועשרים לאן הוא הולך?

ת: למועדונית פרטית, למישהי בתוך הבית.

ש: למישהי בתוך הבית?

ת: כן.

ש: אז הוא לא הולך למועדון, למשפחתון, לצהרון של הבית ספר?

ת: לא.

ש: הוא לא הולך לצהרון של הבית ספר?

ת: לא. אף אחד כמעט לא הולך לשמה."

(ראו: פרוט' מיום 4.3.19, עמ' 29, ש' 12-21).

226. **האב צודק כי לא ניתן לחייבו בכפל עבור 2 מסגרות אחר הצהריים.**

227. **האם** תוכל לבחור האם לשלוח את הקטין למועדונית הפרטית או למועדונית והזנה במסגרת ביה"ס.

228. יובהר, רכיב השמרטפות לו עתרה האם בסך של 700 ₪ נותר בעינו, שוכנעתי כי מדובר בסכום סביר לאור יחס זמני השהות והעובדה כי הקטין לן אצל האם בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

229. בנוסף, ומאחר ורכיבי הוצאות החינוך מגולמים בגובה המזונות החודשי, אינני מחייבת את האב במחצית הוצאות חינוך חריגות.

230. עם זאת, יובהר כי הוצאות סעיף 53 (ב)(ג) להסכם הגירושין, ממשיכות לחול. קרי האב עודנו מחוייב במחצית הוצאות עבור משלחות בית הספר (כגון פולין), הוצאות עבור קורס פסיכומטרי והמבחן ותשלום עבור שכר לימוד אוניברסיטאי (וכן יתר סעיפי ההסכם אשר אינם עוסקים בחינוך) – כל זאת בכפוף להנחות ששני הצדדים יהיו זכאים להם ובתיאום והסכמה מראש של הצדדים, הכל כמפורט בהוצאות הסכם הגירושין.

231. בכל הנוגע להוצאות רפואיות חריגות – בכתב התביעה כללה האם תשלום עבור קופת "כללית", תשלום עבור משקפיים ותשלום עבור טיפול פסיכולוגי כחלק מרכיבי תביעתה. האם לא שבה ועתרה בתצהירה ובסיכומיה לרכיבים אלו למעט תשלום בסך 225 ₪ לקופת "כללית".

232. בסעיף 52 להסכם הגירושין הסכימו הצדדים כי האם תישא בהוצאה עבור קופת "כללית" ובכל ההוצאות אשר יינתנו במסגרת הקופה. כשם שהוצאות הסעיף עודם חלים על האב, כך הם עדין חלים על האם ולא שוכנעתי כי יש להפסיק חיוב זה. על כן אני מורה כי האם תמשיך לשאת בתשלום עבור קופת "כללית" לקטין וסכום זה יופחת מפירוט האם לצרכי הקטין. יתר הוצאות רפואיות חריגות ימשיכו לחול על שני ההורים במשותף כמפורט בסעיף 53(א) להסכם הגירושין.

233. בהקשר זה יצויין כי שוכנעתי כי האם זנחה את רכיב המשקפיים ואינה עותרת לתשלום חודשי עבור משקפיים אשר נכלל תחת הוצאות חריגות כמפורט בסעיף 53 (א) להסכם הגירושין.

234. יצויין כי האב אינו טוען כלל כי יש לו הוצאות ישירות עבור הקטין. האב לא נתן דעתו מדוע יש להורות על מזונות בסכומים כה נמוכים כפי שעותר האב, בסך 799 ₪ בלבד לחודש, ולהטיל את כל הוצאות הקטין על כתפי האם ובפרט לאור זמני השהות ופערי ההכנסות בין ההורים.

235. על כן, אני קובעת כי האם הוכיחה את רכיבי תביעתה כמצורף בטבלה בסעיף 64 לתצהירה, למעט הרכיבים הבאים בהם התקבלו טענות האב: יש להוריד את רכיב קופת החולים בסך 225 ₪ אשר חל על האם לבדה, וכן יש להעמיד את ההוצאות עבור הזנה ו-2 המועדוניות בסך של 700 ₪ ולא כפי שנטען בכפל בסך כולל של 1,270 ₪ עבור 3 הרכיבים הללו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-12-13939 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

236. לאחר בחינת טענות הצדדים וראיותיהם, ולאור המפורט לעיל, אני קובעת כי צרכי הקטין הכוללים הוצאות עבור מזון, ביגוד, הנעלה, כל הוצאות החינוך למעט קייטנה (לגביה נקבע ההסדר בסעיף 53(ג) להסכם (תשלומים לבית הספר, ציוד לימודי, תלבושת אחידה, ספרי לימוד וכיוצ"ב), חוגים, שיעורים פרטיים, תרבות ופנאי, שמרטפות, טלפון נייד וכיוצ"ב נאמדים על ידי בסכום של ₪ 4,300 בחודש.

237. אשר על כן ולאחר התחשבות בגיל הקטין, במשמורת לאם וזמני שהות מינימליים לאב (יחס של 95% - 5% לטובת האם), תשלום הוצאות שוטפות של הקטין על ידי האם בלבד, פערי ההכנסה בין הצדדים ביחס של 29% - 71% לטובת האב, צרכי הקטין הכוללים שנאמדו בסך ₪ 3,900, רמת החיים של הקטין וההטבות להן האב זכאי ממקום עבודתו – אני קובעת כי האב יישא במזונות הקטין ביחס של 65%, קרי בסך של ₪ 2,795 לחודש.

238. יובהר לעניין המחציות - האב אינו מחוייב במחצית הוצאות החינוך שכן אלו נכללות בסכום המזונות, אולם כן ימשיך לחוב בהוצאות המפורטות בסעיף 53 (ב-ו(ג) להסכם הגירושין. כמו כן האם תישא בתשלום עבור קופת חולים בהתאם לסעיף 52 להסכם הגירושין והצדדים ישאו במשותף ביתר הוצאות הרפואיות בהתאם לסעיף 53 (א) להסכם.

239. בכל הנוגע למדור הקטין - האם העמידה בכתב התביעה את הוצאות המדור עבור הקטין בסך ₪ 2,072 לחודש ועותרת כי האב יישא ב-1/3 הוצאות המדור בסך ₪ 690 לחודש. בתצהירה ובסיכומיה העמידה האם את הוצאות המדור בסך ₪ 1,903 כך שחלקו של האב הינו בסך ₪ 634 לחודש לשיטתה. האב טוען כי האם הוכיחה את גובה המדור בסך של ₪ 283.9 לחודש.

240. האם צירפה לתצהירה אסמכתאות עבור הוצאות אלו (ראו: נספחים 53-54; 59-65; 77-79 לתצהיר האם). שוכנעתי כי הסכומים להן עותרת האם הינם סבירים ומקובלים. האם אף הפחיתה במעט מהסכום לו עתרה בכתב התביעה.

241. הוכח כי הבן הבגיר אינו מתגורר עם האם (ראו: מוצג מדיון ביום 4.3.19 – הסכם שכירות של הבן הבגיר) ועל כן אני דוחה את טענות האב כי יש להפחית מחלקו של האב עבור חלקו של הבן הבגיר.

242. על כן אני מורה כי האב יישא ב-1/3 הוצאות הנלוות למדור עבור חלקו של הקטין בסך ₪ 634 לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 64275-09-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 13939-12-17 האשה נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

243. הצדדים קבעו בהסכם הגירושין את גובה המזונות בסך 2,000 ₪ בעת שקבעו משמורת משותפת של 50%-50%. כעת יחס זמני השהות הינו 95%-5% לאם. מדובר בשינוי לא מבוטל אשר נדרש לקבל ביטוי גם בשינוי והגדלת גובה המזונות (ראו: רמ"ש 1075-03-18, עמ' 3, ש' 26-27).

244. יודגש, לאור קביעת הצדדים כי מזונות הקטין יעמדו בסך 2,000 ₪ בעת משמורת משותפת עם חלוקה שווה של זמני השהות, היה מקום כי המזונות ייקבעו כיום בסך פי 2 ויותר לאור זמני השהות המינימליים בין האב לקטין. עם זאת, ולאור קבלת חלק מטיעוניו של האב בתביעה הנוכחית ותוך איזון השיקולים, מצאתי כי הסכום אליו הגעתי הינו הסכום המאוזן והראוי, בהתאם לרכיבים שהאם הוכיחה או לא הוכיחה בתביעתה.

245. אין בקביעת סכומים אלו כדי להגביל את ידיו של האב להעניק לקטין מתנות או לשלם באופן ישיר על הוצאותיו. כולי תקווה כי הצדדים ישכילו להניח את המחלוקות ולעבוד בשיתוף פעולה כדי לדאוג לקשר חם בין הקטין לשני הוריו ולדאגה לרווחתו הנפשית והפיזית.

246. על כן האב יישא במזונות הקטין ומדורו בסך כולל של 3,429 ₪ לחודש (2,795 ₪ מזונות ו- 634 ₪ מדור).

247. בכל הנוגע למועד תחילת התשלום המופחת – תוך ששקלתי את המשמעות עבור הצדדים ובפרט עבור הקטין, ואת שיעור ההפחתה, אני מורה כי תחילת מועד החיוב יהיה החל ממועד מתן פסק הדין, קרי מחודש 10/2019. שוכנעתי כי אין להורות על חיוב רטרואקטיבי וביצוע קיזוזים מהמזונות הזמניים שנקבעו בסך 3,456 ₪ לחודש. שוכנעתי כי לו אורה על מועד אחר הדבר יגרור התנצחויות נוספות, התנהלויות גבייה ועוד. השבת כספי מזונות תוך ביצוע קיזוז מדמי מזונות עתידיים, תפגע ברווחת הקטין וטובתו של הקטין גוברת בעניין זה על זכותו של האב בקיזוז.

ראו: בע"מ 4589/05 פלוני נ' פלוני, סעיף ו(1) לפסק דינו של כב' השופט א. רובינשטיין, (21.11.2005)

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-09-64275 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-12-13939 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

3. סיכום

248. אשר על כן, ולאור כל הנימוקים המפורטים לעיל, התביעה מתקבלת באופן חלקי.

249. דמי המזונות השוטפים והמדור יעמדו החל מחודש 10/2019 על סך של 3,429 ₪ לחודש. אין שינוי בשאר הוראות ההסכם. בפרט הצדדים ימשיכו לחוב במחציות בהתאם למנגנון שקבעו כאמור בסעיפים 52, 53(א)(ב)(ג) ו-54 להסכם הגירושין כחלק ממזונות הקטין.

250. הוצאות ההליך - לאור התוצאה אליה הגעתי בתביעה זו, כ"א מהצדדים ישא בהוצאותיו.

251. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

תמר סנונית פורר, שופטת